

Spoštovane Trzinke in spoštovani Trzinci,

upam, da vam je v veselem decembru in prazničnih dneh uspelo »napolniti baterije« in da vam je uspel takšen prehod v novo leto, da se ga boste z veseljem spominjali še vse leto. Če pa se vam to ni najbolje posrečilo, nič zato, saj boste imeli novo priložnost že čez slabo leto, letošnji december pa bo nedvomno še bolj vesel od lanskega.

Gradivo za
februarsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do srede

5. februarja
2006.

ODSEV glasilo Občine Trzin

Vršilec dolžnosti glavnega in
odgovornega urednika:

Zoran Jereb

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob,
1230 Domžale

Trženje:

Jožica Valenčak

Lektoriranje

(razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada:

1.500 izvodov

Elektronski naslov:

zoran.jereb@siol.net

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Povsem drugačen kot december pa je običajno januar. Če izvezamo začetek zimskih razprodaj, ga bolj ali manj zaznamujeta melanholija in sivina, zelo primerna za kakšen globlji razmislek. Recimo o tem, na kar nas je v tokratni številki Odseva s sliko in besedo opozarja **Zoran Rink**. Gre pa za najnovjši pojav vandalizma, tokrat na Rašici. Sredi decembra so se namreč neznanci, že drugič v lanskem letu, znesli nad obeležji, ki spominjajo na dogodke med drugo svetovno vojno. Če je bilo poletno znašanje nad mladimi drevesi ob Pšati pobalinsko izzivljanje zdolgočasene mularije, je skrunjenje obeležij zgodovinskih dogodkov skrajno neokusno ali še boljše rečeno - umazano dejanje, ki se jih lotevajo samo ljudje brez najmanjšega dostojanstva. Še bolj zaskrbljujoče pa je to, da za tem dejanjem verjetno ne stoji mularija, pač pa nekdo, ki ga moti tudi sporočilo teh spomenikov oziroma, kot pravi Zoran Rink, **nekdo, ki se ne more sprijazniti z dejstvom, da je bil med vojno na napačni strani in mu gredo sedaj na »živce« obeležja, ki spominjajo na herojska dejanja junakov, ki so se borili proti okupatorju, nacizmu in fašizmu ter nas postavili ob bok drugih naprednih evropskih narodov.**

Po drugi strani pa močno politično delitev v Trzinu opažam tudi na občinskih proslavah. Tako na spominskih komemoracijah ob dnevu mrtvih kot tudi na nedavni proslavi ob dnevu samostojnosti so namreč manjkali nekateri svetniki (seveda v obeh primerih isti), ki sestavljajo trzinsko opozicijo. Čeprav sta bili obe prireditvi sestavljeni iz kulturnega programa, se njegovim nasprotnikom ni zdelo vredno ali primerno, da se pojavijo na njej in s svojo udeležbo pokažejo spoštovanje vsaj do tistih, ki so jih nenazadnje tudi izvolili. Še zlasti zgovoren je bil njihov bojkot proslave ob dnevu samostojnosti, čeravno ta dan (vsaj mislim tako) nima politične

barve in upam, da je tudi nikoli ne bo imel. Gre za dan, ko smo Slovenci premgli enotnost in moč, kakršne se pred tem morda niti zavedali nismo. Sedaj pa je - kot kaže - ta dan postal še eden v vrsti tistih, ko se delimo na »vaše« in »naše«, čeprav je vsem jasno, da brez skupnega nastopa ne bomo daleč prišli. Če se kdo izmed odsotnih te proslave iz objektivnih razlogov res ni mogel udeležiti, se mu za ostre besede iskreno opravičujem, za vse pa objavljam celoten govor slavnostne govornice **Nataše Pirc**, predsednice šolske skupnosti in učenke devetega razreda OŠ Trzin, ki je opozorila na velika pričakovanja mladih do države. Pravzaprav so pričakovanja njene generacije tako velika, da jih bo tudi povsem enotna politična elita težko uresničila, sprta in razdeljena pa zanesljivo ne. Naj bo torej govor Nataše Pirc vsem občinskim politikom izhodišče za kakšen razmislek o tem, ali ne bi svojega političnega ponosa odložili vsaj za tisti dan, ko se spominjamo nastanka naše države, za katero je v Trzinu tekla tudi kri. Prijeten ostanek januarja vam želim in lep pozdrav do februarja.

Zoran Jereb,
glavni n odgovorni urednik

*Tisti, ki Odsev berete (in gledate) bolj podrobno, ste morda opazili, da ga po novem tiska drug tiskar. Ob tej priložnosti se vsem, s katerimi sem doslej sodeloval pri pripravi Odseva, iskreno zahvaljujem za nadvse korektno in gladko tekoče sodelovanje. To so bili **Emil Pevec**, ki je Odsev pripravljaval za tisk, **Urška Sokler** je oblikovala barvni del Odseva (ovitek z naslovnico in oglasi), **Marko Ravnikar** pa je skrbel za tisk vašega glasila.*

Hvala vsem trem!

KOTIČEK

Drage občanke in občani, upam, da ste tako imenovano najdaljšo noč, ki edina od vseh noči povezuje dvoje let, preživeli tako prijetno in veselo, da se vam je zdela daleč najkrajša, predvsem pa veliko prekratka. In, še enkrat upam, da bo vsaj približno tako prijetno in srečno za vse vas tudi leto, ki se je to noč začelo.

Vendar, žal, tokratnega kotička ne morem izkoristiti samo za razpredanje o prijetnih in prazničnih rečeh. V decembrski številki Odseva je občinski svetnik gospod Peter Kralj objavil prispevek (Neverodostojni urednik), v katerem napada po eni strani urednika Odseva in po drugi strani kot papagaj ponavlja zmerljivke svojega tovariša, gospoda Podlogarja, in trditve o mojih domnevnih lažeh in drugih nečednostih, tako da enostavno moram nekaj stvari pojasniti, četudi sem že večkrat sklenil, da na članke svetnika P. Kralja ne bom odgovarjal. Imam namreč občutek, da g. Kralj ali ne ve, kaj piše, ali pa morda celo držijo domneve nekaterih Trzinčev, da on samo podpisuje natolcevanja, ki jih v resnici piše nekdo drug. Kajti težko je verjeti, da trmasto trdi nekaj, za kar bi kot svetnik moral vedeti, da ni res, čeprav sam tako rad uporablja glagola lagati in zavajati. Zato je pač potrebno pojasniti določene trditve, da ne boste zavedeni in nalagani vi, spoštovani občani in občanke.

Vzemimo trditve, da je prejšnji urednik Odseva, g. Miro Štebe, dobival honorar 30.000 tolarjev, novi urednik g. Jereb pa dobiva po moji volji za 250 odstotkov višji honorar, 110.000 tolarjev. Gre za čisto sprenevedanje. G. Štebe, ki sem ga, mimogrede povedano, več let branil pred napadi in zahtevami g. Podlogarja, da ga je treba odstaviti in

zamenjati, ker sem pač cenil njegov odnos do Trzina, čeprav kot urednik ni mogel zagotoviti ustrezne discipline sodelavcev in spoštovanja odločitev o obsegu in roku izhajanja Odseva, ni nikoli dobil za svoje delo samo 30.000 tolarjev. Kajti urednik, tako g. Štebe kot g. Jereb, dobi honorar za uredniško delo in poseben honorar za članke, ki jih napiše kot vsak novinar. Res pa je, da g. Jereb, ki pač ne živi v Trzinu, dobi po pogodbi poleg honorarja za uredniško delo (kot glavni in odgovorni urednik) še pavšal za potne in druge stroške, ki jih ima v zvezi z delom, in določen znesek za koordinacijo in operativno delo, ki ga je v času, ko je bil urednik g. Štebe, opravljala tajnica uredništva, ki je seveda tudi dobila za to delo ustrezno plačilo. Šele to, vse skupaj, zneso 110.000 tolarjev; deloma tudi zato, ker je občinski svet medtem uskladił višino honorarjev z rastjo življenjskih stroškov. Če g. Kralja zanima, koliko sta dobila po posameznih mesecih skupnih plačil g. Štebe in tajnica uredništva, bi se lahko pozanimal v računovodstvu Občine Trzin.

O namigovanju, da se za t.i. povezovalko med Mlakami in OIC zavzemam iz privatnih razlogov, ne bom izgubljal besed, ker se mi zdi po vseh pojasnilih to že izpod časti. To je pač ponavljanje na ravni poniglavega spletkarjenja, ki si ga lahko privoščijo nekdo, ki misli, da je politika, tudi lokalna, vedno samo spopad privatnih interesov in medčloveške škodoželjnosti, tako kot, denimo, g. Kralj uvršča župana, ki je politični organ, v upravo ali pa tako rad govori o cenzuri, ne da bi se sploh zavedal teže te besede. Ravno zato si bom tokrat vzel pravico, da bom neskromno spomnil svetnika Kralja, da sem tudi podpisani marsikaj storil za to, da v Sloveniji cenzure ne bi več bilo, in da ta pojem pač pripada nekim drugim časom in razmeram. Res pa je, da bi vsak občinski svetnik moral biti do te mere funkcionalno pismen, da bi razumel, kaj piše v tem ali onem zakonu. Če na primer v enem členu piše, da se te in te vrste promet znotraj lokalne skupnosti ali med dvema lokalnima skupnostima lahko odvija samo po lokalnih cestah, druge vrste prometa pa samo po glavnih cestah, še posebej, če so te glavne ceste višje kategorije, potem pač to pomeni, da zakon govori o dveh različnih

cestah kot pogoju za to, da so zagotovljene možnosti za vse vrste prometa.

To, da ni uporabljen ravno pojem »servisna cesta« ali celo »vzporedna cesta«, kar naj bi bil trdil jaz v prostem pogovoru ali diskusiji na seji, še ne pomeni, da svetnik ne bi smel razumeti zakona. Če tega ni sposoben razumeti, se sprašujem, kako lahko kvalificirano sodeloča o odlokih, ki so praviloma pisani v enakem jeziku kot zakoni. Zame, kot župana, pa velja, da moram izpolnjevati naloge, ki mi jih nalagajo občinski svet ali sklenjene pogodbe med občino in drugimi partnerji, v tem primeru z državo. In občinski svet je sprejel odlok, s katerim je ta ulica dodatno uzakonjena; poleg tega bo ta ulica v korist številnih občank in občanov, tudi tistih, ki imajo podjetja v OIC Trzin ali pa tam samo delajo, hodijo tja na pošto ali po drugih opravkih in ne nazadnje tudi za nujne intervencije, ki jih lahko zastoji na štiripasovnici onemogočijo ali vsaj zelo upočasnijo. Vsi pa želimo in bomo storili vse za to, da bo ulica zgrajena tako, da ne bo dopuščala tranzitnega prometa, še zlasti ne tovrstnega.

Tudi trditve, kaj da naj bi podpisani navajal kot razloge za neuvrstitev predloga odloka o zavarovanju dela območja med Mlakami in OIC, ki ga je predlagala Lista za zeleni Trzin, enostavno ne držijo. G. Kralj dobro ve, da so razlogi, ki sem jih v tej zvezi navajal, formalne narave in tudi vsebinske: gre za območje, ki je deloma že pod drugimi režimi varstva, poleg tega v večjem delu ne gre za gozd, in ne nazadnje se tovrstni ukrepi, kadar gre za večja območja, praviloma urejajo s prostorskimi akti in zato je tudi predlog o varovanju tega območja vključen v predlog Strategije prostorskega razvoja.

Toliko o tem. Upam, da bo občinski svetnik P. Kralj v prihodnje le nekoliko bolj kritičen do svojih domislekov oziroma, če je to res, do spisov, ki jih podpisuje, kajti moram še enkrat poudariti, da se mi pojasnjevanje tako pritlehnih in za lase privlečenih trditev dobesedno upira. Pa tudi škoda se mi zdi obremenjevati vse občane in občanke z nepotrebni prepiri, ki so v največji meri že izraz predvolilne mrzlice; toda potrebi po pojasnitvi nesporazumov se le ni mogoče izogniti.

Tone Peršak

Redni pogovor z županom

Letos naj bi Podjetna regija spet oživila

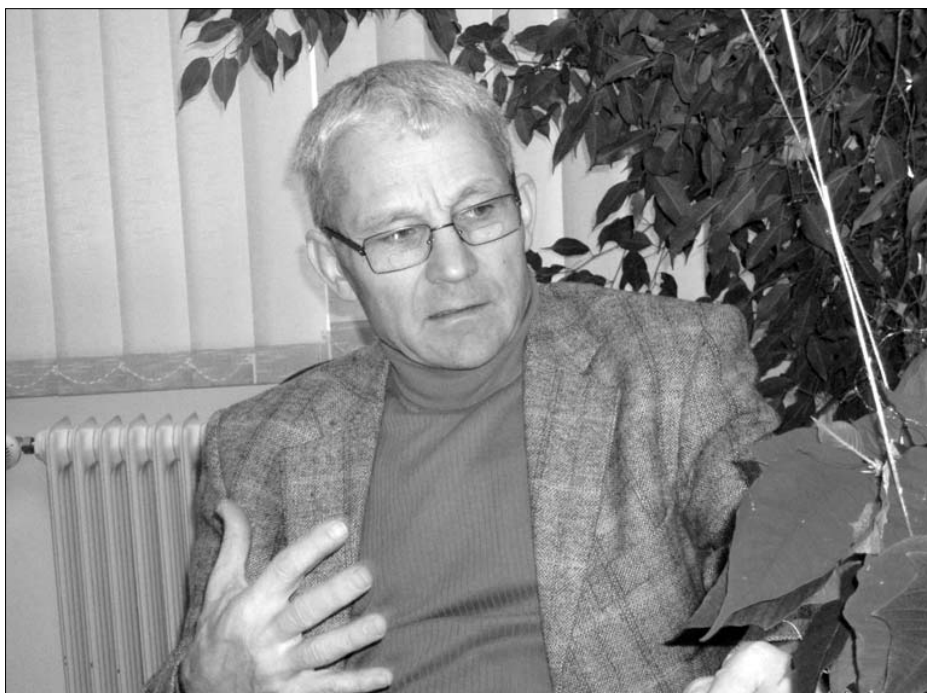
Januarski pogovor sva z županom Antonom Peršakom posvetila predvsem vsebini prednovoletnega delovnega srečanja županov občin, ki sestavljajo Podjetno regijo, v Trzinu, na katerem so se župani dogovorili, da bodo letos delovanje Podjetne regije spet oživili in aktivno pristopili k pripravi razvojnega programa naše regije za naslednjih sedem let. Poleg tega sva z županom nekaj besed spregovorila tudi o novih organih, ki naj bi pospešili delovanje regij, ter o štipendiranju.

Predstavnike občin, ki sestavljajo Podjetno regijo, ste tik pred novim letom povabili na delovno srečanje. O čem ste se na njem pogovarjali, kaj ste se dogovorili?

Ta sestanek sem sklical iz dveh razlogov. Po eni strani zato, ker je dobro, da se župani sosednjih občin pogovorimo o načrtih, ki jih pripravljajo posamezne občine. Veliko projektov je namreč takšnih, da zadevajo več občin, in se jih nobena občina ne more lotiti sama, brez sodelovanja s sosednjimi občinami. Za primer naj omenim samo oskrbo naše občine s pitno vodo, saj je to povezano tako z občino Domžale, kot tudi občino Mengeš, kjer so črpališča, iz katerih tudi mi dobivamo vodo. Podobne razmere so tudi na področju kanalizacije, skupno pa imamo tudi javno komunalno podjetje in čistilno napravo. Ker se mnogih stvari na sestankih, kakršna je skupščina komunalnega podjetja, ne moremo pogovoriti, menim, da bi se morali srečevati vsaj enkrat na mesec. Po drugi strani pa smo se srečali tudi zato, ker je lani aktivnost podjetne regije, ki jo sestavlja osem občin, nekoliko popustila, in bi jo želeli ponovno spodbuditi k bolj intenzivnemu delu na vseh področjih, ne samo na turističnem....

Zakaj pa je aktivnost Podjetne regije popustila?

Lani je nova zakonodaja vsem občinam naložila ogromno dela, zato je za ukvarjanje s Podjetno regijo preprosto zmanjkalo časa. Poleg tega je mengeški župan mag. Tomaž Štebe postal poslanec v Državnem zboru in je Podjetna regija

Župan Anton Peršak: »Letošnje leto bo v investicijskem smislu spet zelo intenzivno. Ker pa težko izvajamo več investicij hkrati, se večjih zalogajev lotevamo v valovih in enega izmed teh načrtujemo tudi v letošnjem letu; upam, da bodo občani z učinkom oziroma pridobitvami ob koncu leta zadovoljni.«

ostala brez predsednika, pa tudi domžalska županja Cveta Zalokar Oražem je z delom v Državnem zboru zelo zasedena. Zaradi vsega tega se je Podjetna regija znašla v nekakšnem prostem teku, letos pa si bomo prizadevali, da bi njeno delovanje spet oživelo. Še posebej zato, ker se v okviru Ljubljanske urbane regije (LUR) ravnokar pripravlja nov razvojni program za obdobje 2007 do 2013 in pri njegovem nastajanju bi morala s svojimi projekti aktivno sodelovati tudi Podjetna regija. Eden izmed ciljev Podjetne regije je namreč tudi to, da vzpostavimo aktiven odnos do MO Ljubljana, ki ima zaradi svoje velikosti težnjo, da bi si podredila okoliške občine.

Na tem sestanku smo se torej dogovorili, da dejavnost Podjetne regije oživimo, saj ugotavljamo, da nas povezuje štiri, pet velikih tem. To je skrb za čistočo in ureditev porečja Kamniške Bistrice, kamor sodi tudi Pšata, še bolj želimo spodbuditi sodelovanje na področju turizma, intenzivirati reševanje problema

z ljubljanskim mestnim in primestnim prometom, veliko neizkoriščenih možnosti za sodelovanje pa imamo tudi na področju kulture. Festivele in prireditve, ki jih pripravljajo posamezne občine, bi namreč kazalo povezati. Govorili pa smo tudi o prihodnosti obrtnih in industrijskih con, saj bi bilo smiselno, če bi občine pri snovanju novih con tesneje sodelovale in si pomagale z izkušnjami.

So sosednje občine za sodelovanje pri načrtovanju novih con sploh zainteresirane? Zdi se namreč, da občine na tem področju še vedno bolj tekmujejo, kot pa sodelujejo?

Problem je mogoče v tem, da se zaenkrat še ne zavedamo dovolj, da se v občinski meje pač ni mogoče zapirati in da je sodelovanje s sosednjimi občinami nujno. V naši občini - se mi zdi - se tega že malo bolj zavedamo, saj opažamo, da naša cona ni pomembna samo za našo občino, pač pa tudi za sosednje. Toda tako kot je naša cona koristna za

druge občine, bosta tudi con i v Želodniku ali Komendi koristni za našo. V prihodnje bi morali pri načrtovanju con veliko pozornosti nameniti tudi temu, da bodo bolj specializirane in da se v njih industrija ne bo mešala s trgovino in drugimi storitvenimi dejavnostmi, ker to v con i povzroča nasprotujoče si zahteve, občini pa probleme.

Kakšne pa bodo naloge nastajajočih organov LUR - Sveta LUR in Regionalnega razvojnega sveta LUR? Ali v delovanju LUR ta dva organa prinašata kakšne pomembnejše spremembe?

Najprej je treba reči, da prebivalci učin ka oziroma nastanka tako imenovanih statističnih ali razvojnih regij doslej niso čutili, čeprav je tudi v našo regijo v preteklih treh letih prišlo kar nekaj evropskega denarja. Ker je naša regija najrazvitejša v državi, ta denar ni bil namenjen infrastrukturnim projektom ali naložbam na področju družbenih dejavnosti, ampak so ga dobila posamezna podjetja - na primer Terme Snovik. Po drugi strani pa nam obstoječa zasnova regij, ki niso politične pokrajine, povzročajo tudi kar nekaj težav, saj je za vse odločitve potrebno soglasje občin, ki pa ga dosegajo počasi in pogosto tudi zelo težko. Zaradi tako težavnega načina odločanja se zadeve v regijah odvijajo precej počasneje, kot bi se lahko. Zato bi regije morale imeti več avtonomnosti pri odločanju, in to bo naloga sveta regije, ki ga bodo sestavljali župani vseh občin v regiji. V praksi to pomeni, da bodo odslej župani odločali o projektih in tako prihranili veliko časa pri pridobivanju soglasij v vseh občinah. Samo za primer naj povem, da se občine v naši regiji o pripravi določenega projekta dogovarjajo tudi po eno leto. Svet regije bo torej namenjen hitrejšemu odločanju na ravni regij.

Programski svet regije pa bo o posameznih projektih razpravljal na bolj strokovnih osnovah. To bo nekakšen parlament regije, ki ga bodo sestavljali predstavniki občin, gospodarstva, delojemalcev in civilne družbe. Ta organ bo odločal o tem, kaj in kako se bo delalo v regiji, njegove odločitve pa bo potem obravnaval svet regije in sprejel tudi ustrezne odločitve.

Kakšna pa bo po novem vloga občinskih svetov?

Občinski sveti bodo še vedno potrjevali razvojni program regije, vsako leto bodo obravnavali tudi poročila o njegovem izvajanju, nenazadnje pa bodo svetniki še vedno odločali o občinskih proračunih, v katerih bodo sredstva namenjena tudi za regijske projekte. Seveda pa bodo občine še naprej finančno prispevale samo za tiste regijske projekte, pri katerih bodo tudi same sodelovale. Svet regije torej občinam ne bo mogel nalagati finančnih obveznosti za projekte, ki jih ne zadevajo.

Kako bo v letošnjem letu v občini Trzin urejeno področje štipendiranja in komu so te štipendije namenjene?

Najprej naj pojasnim, da je sistem štipendiranja v naši državi urejen tako, da tistim dijakom in študentom, ki štipendije potrebujejo iz socialnih razlogov, štipendije zagotavlja država iz svojega proračuna. Zato občine k dodatnemu štipendiranju niso zavezane in mnoge občine štipendij tudi dejansko ne dajejo. Nekaj občin, med njimi tudi naša, pa se vseeno odloča za štipendiranje nadarjenih dijakov in študentov, nekatere pa s štipendiranjem spodbujajo tudi izobraževanje za poklice, ki jih najbolj potrebujejo.

Naša občina posebnih kadrovskih potreb nima, zato kadrovskih štipendij za zdaj ne nudi. Nadarjeni dijaki in študenti pa občinsko štipendijo lahko dobijo, če pri izobraževanju dosegajo določen uspeh oziroma kakovostna merila. Na leto naša občina že ves čas izplačuje od osem do deset štipendij, kar je v primerjavi z drugimi občinami zelo veliko, in smo po razmerju med številom prebivalcev in številom štipendij povsem pri vrhu.

Čeprav naša merila niso pretirano visoka, pa se nam je že zgodilo, da štipendij enostavno nismo uspeli podeliti, ker zanje ni bilo zanimanja. Menim, da je to posledica relativno dobrega socialnega stanja v naš občini in tega, da dijakom in študentom iz socialno ogroženih družin s štipendijami pomaga država.

Kako pa je s štipendiranjem in finančno pomočjo tistim, ki študirajo v tujini, saj se za praviloma precej drago izobraževanje v tujini odloča vse več mladih?

S posebnimi oblikami finančno pomagamo tudi tistim, ki se izobražujejo v tujini, čeprav gre včasih za zelo specialna

področja. Zato nismo posebej naklonjeni štipendiranju tistih, ki jih - na primer - za svoje potrebe izobražuje NASA. Štipendije so na voljo tudi za področje umetnosti, vendar se pogosto pojavljata dve težavi. Po eni strani gre pogosto za specialistične študije, ki jih načeloma financira država, po drugi pa za izobraževanje na zasebnih šolah, katerih izobrazba nima formalne veljavnosti, včasih pa je vprašljiva tudi kakovost takšne izobrazbe.

Besedilo in foto:
Zoran Jereb

Spoštovane občanke in občani!

V zadnjem času so se v javnosti ob predstavitvi predlogov sprememb Zakona o zaščiti in reševanju pojavile številne debate glede vloge civilne zaščite. Ker želimo v Civilni zaščiti Trzin predstaviti njeno delovanje in aktivno sodelovati pri spremembah le - te v prihodnosti, dovolite, da vas povabimo na

okroglo mizo na temo Sodobne vloge civilne zaščite,

na kateri bodo sodelovali:

Zoran Rink

poveljnik CZ občine Trzin

mag. Andrej Kovačič

namestnik poveljnika CZ občine Trzin

predstavniki zaščite in reševanja

Republike Slovenije

**Okrogla miza bo potekala v četrtek,
16. februarja 2005, ob 13. uri
v prostorih kulturnega doma občine
Trzin na Mengeški cesti 9.**

Vabljeni ste vsi, ki vas ta tema zanima,
še posebej pa:

predstavniki medijev

•

župani občin:

Trzin, Mengeš, Domžale in Ljubljana

•

*poveljniki civilne zaščite
sosednjih občin*

•

člani civilne zaščite občine Trzin

•

*delavci občinske uprave občine Trzin
predstavniki gasilskih zvez in*

•

predstavniki trzinskih društev

36. redna seja občinskega sveta Občine Trzin

Svetniki so podprli ustanovitev novih organov regije

Januarsko 36. redno sejo občinskega sveta občine Trzin sta zaznamovali predvsem dve točki dnevnega reda - sprejem sklepa o ustanovitvi Sveta Ljubljanske urbane regije (LUR) in Regionalnega razvojnega sveta (RRS) LUR ter zavrnitev predloga svetnika Liste za zeleni Trzin Romea Podlogarja, da se mi kot uredniku Odseva izreče javni opomin zaradi kršitve 17. člena odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu občine Trzin in glasilo občine Trzin.

O nalogah novih organov regije sva z županom **Antonom Peršakom** govorila tudi v tokratnem rednem pogovoru, zato si o nalogah in pomenu teh organov lahko več preberete na peti in šesti strani tokratnega Odseva. **Lilijana Resinovič**, direktorica Regionalne razvojne agencije (RRA) LUR, je v predstavitvi novih organov regije poudarila, da morata biti ustanovljena že do konca januarja, saj bosta samo tako lahko aktivno sodelovala pri pripravi razvojnega programa naše države za obdobje od leta 2007 do 2013.

Razpravo so svetniki dobro izkoristili in se z Resinovičevo temeljito pogovorili o prihodnjem načinu sprejemanja regijskih odločitev. **Lilijana Smrekar**, svetnica SD, je tako opozorila na veliko večino, ki bo potrebna za sprejemanje odločitev na ravni regije. Čeprav je zaradi velikih razlik in množice interesov soglasje v naši regiji težko dosegljivo, bo velika večina za sprejemanje odločitev po besedah župana in Resinovičeve nujna, če regija želi omejiti glasovalno moč MO Ljubljana, ki je zaradi svoje velikosti zelo pomemben dejavnik pri sprejemanju regijskih odločitev. Drugi, prav tako smiseln pomislek je izrazil **Janez Mušič**, svetnik NSi, ki je opozoril na vprašljivo učinkovitost Sveta regije glede na to, da bo to zelo velik organ, ki ga bodo sestavljali zastopniki zelo različnih interesov. **Dr. Draga Kostevca**, svetnika Liste za zeleni Trzin, pa je zanimalo, kdo v regiji bo pripravljaval projekte, s katerimi se bomo prijavljali na evropske razpise. Resinovičeva mu je pojasnila, da bodo za to skrbeli strokovnjaki z ustreznih področij, Peršak pa je dodal, da bodo morale določene projekte pripraviti tudi občine same, in to celo vnaprej, saj

so roki za prijavo, vsaj na nekatere razpise, tako kratki, da se nanje brez vnaprej pripravljenih projektov enostavno ni mogoče prijaviti. Na glasovanju so svetniki sklep podprli z večino glasov.

Predvolilna kampanja se je tudi »uradno« začela

Romeo Podlogar je občinskemu svetu predlagal, da mi kot uredniku občinskega glasila Odsev izreče javni opomin, ker naj bi kršil 17. člen zgoraj omenjenega odloka. Povod za njegov predlog je bila prepozna objava njegove izjave za javnost, ki ste jo v Odsevu lahko prebrali novembra lani, pred tem pa ste jo prejeli že tudi v vaše poštne nabiralnike. Vsebinska te izjave, v kateri je avtor z žaljivimi besedami napadel župana in nekatere občinske svetnike, je povzročila ostro razpravo o tem, ali je takšno pisanje sploh primerno za javno objavo. **Franc Mušič**, podžupan in svetnik LDS, je ob tem dodal, da je Trzin premajhen, da bi si lahko privoščili strankarske razprtije. Na glasovanju Podlogarjev predlog ni dobil zadostne podpore, zato ni bil izglasovan. **Kot urednik pa se ob tej priložnosti na vse svetnike ponovno obračam s prošnjo, naj bodo odslej (še zlasti pa v času do volitev) pri svojem nagovarjanju volivcev spoštljivi do drugih svetnikov ter občinske uprave, saj pisem z žaljivo vsebino ne bomo več objavljali. Pa tudi volivci na volitvah verjetno ne bodo podprli kandidatov, ki bodo politične glasove namesto z vsebinskim pridobivali z nekulturnim pisanjem.**

Med drugimi točkami s tokratne seje občinskega sveta naj omenim še to, da so se svetniki seznanili z rezultati komunalnega nadzora, s katerimi vas bomo v prihodnje redno obveščali tudi v Odsevu. Poleg tega so svetniki z nekaj pripombami odbora za okolje in prostor sprejeli pobudo za dopolnitev pobude o spremembi in dopolnitvi zazidalnega načrta za območje IOC Trzin, v kateri jih je ljubljansko podjetje ASIST prosilo, naj mu dovolijo na njihovih parcelah zgraditi dva objekta, ki bosta dovolj velika za načrtovano širitev podjetja. Svetniki so njihovo pobudo sprejeli, vendar podjetje ob tem opozorili na 60-odstotno omejitev pozidave parcele.

Na seji so svetniki obravnavali in sprejeli tudi osnutek odloka o začasnem zavarovanju naravnih vrednot v občini Trzin, o čemer je **Nataša Zupancič** z Zavoda RS za varstvo narave OE Kranj že pisala v novembrskem Odsevu. »Poleg tistih naravnih vrednot, ki so v občini Trzin že zavarovane, nam zavod predlaga, da zavarujemo še rastišče lepega čevljarja,« je povedala **Katja Žagar**, županova svetovalka za področje okolja in prostora, ter dodala, da zavod občini poleg tega svetuje, da rastišče ostane tajno (neoznačeno), to pa zato, da ga obiskovalci ne bi ogrožali in cvetja nosili domov v vaze. **Župan se zato obrača na občane s prošnjo, da se vse naravne vrednote na območju občine Trzin skrbno varujejo in ohranijo tudi za naslednje rodove.** Naravne vrednote so namreč dokaz, da so Trzinci od nekdaj znali živeti tako, da niso uničevali naravnega okolja, in to dediščino se vsekakor splača ohraniti.

Med tokratnimi svetniškimi vprašanji je bilo največ pozornosti namenjene vprašanju **Lilijane Smrekar**, in sicer kakšne so pristojnosti občine v zvezi s stavbo KUD-a, s katero se slabo gospodari. Župan ji je odgovoril, da bodo lastniški zapleti kmalu rešeni, vendar je prihodnost stavbe še vedno nejasna. Stavba je namreč že precej dotrajana, zato je novogradnja bolj smiselna kot njena adaptacija. Poleg tega pa stavba ni edini problem KUD-a, saj ima tudi društvo precej težav zaradi razdvojenosti. Ker prvi pogovor s predstavniki društva ni bil uspešen, je podžupan **Franc Mušič** dejal, da bo z njimi treba opraviti še kakšen pogovor. **Matjaž Erčulj**, svetnik SDS, pa je predlagal, da bi ponovno preverili branost Odseva (kar tudi osebno podpiram) in da bi bilo v Odsevu še več zapisov o življenju v Trzinu. Poleg tega je Erčulj predlagal, da bi ponovno objavili bruto plače občinskih funkcionarjev, ki pa se po županovih besedah od zadnje objave teh podatkov niso spremenile (prišlo je le do minimalne spremembe količnikov, na osnovi katerih se določajo plače v družbenih dejavnosti), razen sejin za občinske svetnike in člane delovnih teles občinskega sveta.

Zoran Jereb

Pogovor z dr. Romano Jordan Cizelj, poslanko v evropskem parlamentu

Proračunski dogovor za naslednjih sedem let je za nas izjemno ugoden

Tik pred novim letom, ko so bili evropski poslanci na krajših »počitnicah«, sva se z dr. Romano Jordan Cizelj, slovensko poslanko v evropskem parlamentu, pogovarjala o njenem delu ter o aktualnih problemih in izzivih EU. Poudarila je, da tako dobrega položaja, kot ga bo imela naša država v obdobju naslednje finančne perspektive, ne bo imela nikoli več, zato bi ta čas kazalo kar najbolje izkoristiti.

S čim ste se ukvarjali pred izvolitvijo za predstavnico naše države v evropskem parlamentu in kako ste se privadili novemu delovnemu okolju?

Pred tem sem se ukvarjala z raziskavami varnosti v energetiki. Ker to delo zahteva precej mednarodnega sodelovanja, mi delo v tujini ni bilo tuje, zato sem se tudi vsakodnevni delu v mednarodnem okolju hitro privadila. O bruseljskem delovnem okolju pa lahko rečem, da se mi zdi izjemno vzpodbudno, saj je v parlamentu ves čas zelo živahno. To vse, ki delamo v njem, napolni s toliko energije, da lahko zdržimo dolge delavnice in vse napore, ki jih vlagamo v svoje delo. Z delom namreč pričenjamo med osmo in deveto uro zjutraj, z dela pa večinoma odhajamo šele po sedmi uri zvečer.

Pa je bil prehod iz raziskovalne v politično sfero težak?

V profesionalnem smislu vsekakor, čeprav sem se s političnim delom ukvarjala že tudi pred kandidaturo za poslanko v evropskem parlamentu. Sicer pa tudi v evropskem parlamentu delam na svojem strokovnem področju, zato je moje sedanje delo nekakšna logična nadgradnja mojega dosedanjega dela.

V katerih delovnih telesih Evropskega parlamenta delujete in s kakšnimi vprašanji oziroma problemi se ukvarjate?

Sem polnopravna članica odbora ITRE, ki je pristojen za področja industrije, telekomunikacij, raziskav in energije. Ker se ravno v tem odboru oblikuje politika, ki

Dr. Romana Jordan Cizelj

omogoča uresničevanje ciljev Lizbonske strategije, mi delo v njem predstavlja velik izziv. Poleg tega se ta odbor veliko ukvarja tudi s tem, kako bi poenostavili zakonodajo in administrativne postopke ter vzpostavili na znanju temelječo družbo. Med projekti, ki smo jih zaključili pred kratkim, želim izpostaviti sprejetje paketa direktiv REACH, v katerem je združenih veliko število direktiv s področja industrije. Pri tem projektu države članice dolgo niso mogle najti soglasja, nato pa so sprejele rešitev, ki sta jo predlagali Malta in Slovenija. To je dokaz, da v EU ni pomembna velikost države, ampak štejejo le argumenti. Trenutno pa obravnavamo strategijo razvoja informacijske družbe v EU do leta 2010 ter paket raziskav v obdobju naslednje finančne perspektive. Poleg tega pa imamo v obravnavi tudi tako imenovano »zeleno knjigo« o učinkoviti rabi energije. Drugi odbor, v katerem sodelujem kot nadomestna članica, je odbor za proračun, nadomestna članica pa sem tudi v začasnem odboru, ki je obravnaval naslednjo finančno perspektivo, delujem pa tudi v delegaciji za odnose z ZDA in Kanado.

Omenili ste Lizbonsko strategijo, katere cilji bodo - kot kaže tudi sprejeti proračun

za naslednje finančno obdobje - izjemno težko dosegljivi. Kako gledate na te cilje in na njihovo uresničljivost?

Seveda si tudi sama želim, da bi bilo v naslednji finančni perspektivi več poudarka na tistih postavkah, ki so najpomembnejše za doseganje ciljev Lizbonske strategije, vendar bo v naslednjem proračunu še vedno največ sredstev namenjenih kmetijstvu in koheziji. Vesela pa sem, da so se države članice pred novim letom dogovorile, da se bodo začele resno pogovarjati o spremembi strukture proračuna, da bo v njem več sredstev namenjenih za doseganje ciljev Lizbonske strategije...

... toda te spremembe lahko pričakujemo šele po letu 2013. Ali to pomeni, da se je EU lizbonskim ciljem, ki bi jih morali doseči do leta 2010, s tem dokončno odrekla oziroma da jih je odložila vsaj za nekaj let?

Ne, ti cilji so še vedno dosegljivi, je pa res, da bo sedaj večja teža tega bremena na ramenih posameznih držav članic oziroma njihovih razvojnih politik. Države članice so se namreč dogovorile, da se bodo doseganju teh ciljev še bolj posvetile, kohezijska sredstva pa se lahko porabijo tudi za spodbujanje raziskav, ki bi države pripeljale do lizbonskih ciljev. Ob tem pa želim povedati še naslednje: vse politike EU so oblikujejo tako, da se ob obravnavi vsakega dokumenta dogovarjamo tudi o tem, kakšna bodo izhodišča in smernice dokumenta, ki ga bo nasledil. Tak pristop smo uporabili tudi pri pogovorih o finančni perspektivi za obdobje od leta 2007 do 2013 in pri 7. okvirnem programu, ki stopi v veljavo leta 2007. To poudarjam zato, ker je takšno dolgoročno načrtovanje za slovensko okolje še precej novo, in se ga še nismo povsem navadili, kar opazimo tudi pri pripravi posameznih projektov, s katerimi se prijavljamo na evropske razpise.

Pravkar sprejeti evropski proračun je za našo državo zelo ugoden, saj bomo iz ev-

ropske blagajne v sedmih letih dobili dve milijardi evrov več, kot bomo vanjo prispevali. Kako ga vi ocenjujete?

Tako dobrega položaja, kot ga je naša država dobila tokrat, ne bo dosegla nikoli več, saj smo tik pod mejo, ki nam še omogoča koriščenje sredstev za zmanjševanje zaostanka do bolj razvitih članic. To priložnost kaže res dobro izkoristiti in našo politiko oblikovati tako, da bo čim bližje evropski, saj bomo tako lahko izkoristili tudi izkušnje iz drugih evropskih držav. V finančnem obdobju po letu 2014 pa po vsej verjetnosti ne bomo več upravičeni do dodatnih sredstev za zmanjševanje zaostanka za najrazvitejšimi članicami EU, še vedno pa se bomo lahko prijavljali na razpise za razvojna sredstva.

Kaj pa od EU lahko pričakujemo na socialnem področju? - Veliko se namreč govori tudi o socialnih pravicah in o tem, da bo njihov obseg treba zmanjšati.

S socialnimi vprašanji se posredno ukvarjamo tudi v našem odboru, zato menim, da je skrajno neodgovorno, da se zavzemamo za socialne pravice, če pri tem ne vemo, iz katerih finančnih virov jih bomo zagotavljali. Ta problematika državljanu EU seveda zelo zanima, za nas pa je še posebej zahtevna zato, ker njeno zapletenost in možne rešitve ljudem težko predstavimo na dovolj razumljiv način.

Za kmetijske subvencije se porabi približno tretjina evropskega proračuna in to je tudi ena izmed najbolj spornih točk strukture evropskega proračuna. Kakšne spremembe gre na tem področju pričakovati v prihodnje?

Za vse odločitve v zvezi s kmetijsko politiko je pristojen svet EU in ne parlament. Očitno pa je, da bodo spremembe na tem področju nujne in da bo treba sistem subvencioniranja nadomestiti s čim drugim. Na primer s financiranjem projektov za razvoj podeželja. Mi s pripravo ustreznih projektov s področja kmetijstva sicer še nimamo veliko izkušenj, vendar upam, da bodo ustrezne svetovalne institucije našim kmetom sposobne pomagati tudi pri tem. Poleg tega pa bi morali več pozornosti kot doslej nameniti razvoju informacijske družbe, da bodo ljudje računalnike, ki jih že imajo, znali uporabljati tudi za iskanje informacij in pripravo ustreznih projektov.

Kakšen je vaš pogled na vse večji prepad med stališči novih in starih držav članic, saj si nove članice želijo čim več denarja za zmanjševanje razlik v razvitosti med regijami, bogatejše članice pa temu nasprotujejo, saj bi morale za to zagotoviti glavnino sredstev. Je strah, da bo EU razpadla na »Evropo dveh hitrosti«, upravičen?

Težave pri sprejemanju proračuna - pa naj bo to občinski ali evropski - so nekaj običajnega. Lanskoletna širitev EU je razlike med članicami močno povečala na vseh področjih - še zlasti na področju ekonomske razvitosti. Zato nas težave pri usklajevanju in sprejemanju nove finančne perspektive niso presenetile. Tudi sama sem se ob tem vprašala, ali bo EU uspela ohraniti solidarnost kot eno svojih najpomembnejših vrednot, in sem zelo vesela, da so države končno le uspele doseči dogovor. Različnosti v stališčih in pogledih med posameznimi državami in političnimi skupinami opažamo tudi v parlamentu, kjer pa se vseeno trudimo, da bi lahko sodelovali na čim več področjih. Ker je takšno sodelovanje včasih precej zapleteno in težavno, je pomembno, da čim prej sprejmemo tudi ustavno pogodbo...

Kakšna pa bo sedaj usoda te pogodbe, ko v Franciji in na Nizozemskem ni dobila podpore volivcev? Bo doživela kakšne spremembe ali se z njenim sprejemom samo čaka na ugodnejšo klimo?

O njeni prihodnosti se pojavljajo različni scenariji - od tega, da je treba razpravo o njej začeti od začetka, pa do tega, da pogodba ostane nespremenjena. Slednja možnost se zdi dokaj realna, saj so francoski in nizozemski volivci ustavno pogodbo zavrnilo zaradi drugih razlogov in ne zaradi pogodbe same. Pomembno pa je, da se evropska politika zave, da globalizacija vpliva tudi na Evropo, in moramo spremeniti naše vedenje, če želimo biti konkurenčni v globalnem svetu, ter da se resno lotimo nujnih strukturnih sprememb.

Kako pa gledate na načrtovano nadaljnjo širitev EU, saj najrazvitejše članice temu vedno glasneje nasprotujejo, države, ki računajo na članstvo, pa ne skrivajo velikih pričakovanj od članstva v EU?

Preden se EU loti nove širitve, je pomembno, da se med obstoječimi državami doseže kar se da velika enotnost, da

bo torej EU sestavljena iz 25 članic in ne več 15 starih in 10 novih, tako kot jo opisujemo sedaj. Kdaj bomo dosegli takšno stopnjo enotnosti, je težko reči, ko pa jo bomo, je pomembno, da si - na primer - vključitve Hrvaške v EU ne bodo želeli samo na Hrvaškem, pač pa tudi v EU. Ampak kot že rečeno, moramo najprej poskrbeti, da deset novih članic doseže tisto, kar so od vstopa v EU pričakovale.

Po mnenju nekaterih je čedalje večji problem v EU tudi administracija, zaradi katere se EU vedno bolj odmika od državljanov. Kako bi po vašem mnenju lahko tako velik »politični in gospodarski stroj« ponovno bolj približali malemu človeku in malemu podjetju?

To je ena izmed tem, o katerih tudi v parlamentu veliko razpravljamo, še zlasti po tistem, ko je ustavna pogodba doživela dve nezaupnici. Informacije do ljudi prenašajo novinarji, vendar evropske teme niso tako »tržno zanimive« kot kakšne druge. Vseeno pa si prizadevamo, da bi bili ljudje kar se da dobro obveščeni o delovanju EU. Eden izmed načinov so bistveno bolj prijazne in pregledne spletne strani. Drugi način, s katerim bi EU lahko bolj približali ljudem, so enostavnejši postopki, in se tudi temu v zadnjem času precej posvečamo. Poleg tega bi morali slovenske uradnike poučiti, kako naj ljudem čim bolj konkretno svetujejo. Podjetjem pa je v največjo pomoč direktorat za podjetništvo, ki deluje v okviru ministrstva za gospodarstvo in ima nalogo, da pospeši črpanje evropskih sredstev v Sloveniji. Vsi slovenski poslanci v evropskem parlamentu smo za vsa vprašanja dosegljivi v naših pisarnah, imamo pa tudi vsak svojo spletno stran.

Tisti, ki so v Bruslju že delali, pravijo, da je življenje tam zelo drago, delavniki izjemno naporni, samo mesto pa ne preveč prijetno za bivanje. Kako ga ocenjujete vi?

Po mojih izkušnjah so najemnine približno takšne kot v Sloveniji, hrana pa je malo dražja. »Evropski« oziroma birokratski del mesta, v katerem stanujem, se nahaja v neposredni bližini parlamenta in je res malce bolj hladen, vendar tega sama ne čutim pretirano, ker sem tiste dni, ko sem v Bruslju, polno zaposlena. Za turiste je bolj zanimiv stari del mesta.

Zoran Jereb

Se o povezovalki in ...

Na problematiko povezovalke med Mlakami in OIC Trzin se je odzval tudi občinski svetnik liste g. Peršaka g. Miran Župan. Prebiranje njegovega članka vzbuja mešane občutke. Zelo pozitivno je, da razširja razpravo o prometni problematiki tudi na druge ulice v Trzinu in možnosti ureditve in umiritve prometa na njih. Strinjam se z njegovo ugotovitvijo, da problem tranzitnega prometa zadeva tudi Ljubljansko cesto. Ne strinjam pa se z njegovim mnenjem, da bo izgradnja »mengeške obvoznice« (g. Župan verjetno misli na obvoznico za Mengeško cesto) razbremenila tranzitne poti skozi Mlake in OIC, ampak jih bo po mojem predvidevanju le še bolj obremenila. Z obvoznico za Mengeško cesto bo razbremenjen samo stari del Trzina. Za razbremenitev štiripasovnice in eventualnih obvoznih poti (Ljubljanska, Mlakarjeva, Kidričeva itd) pa je potrebno obvoznico za Mengeško cesto podaljšati proti Študi, kjer naj bi bil narejen nov priključek na avtocesto, za kar si močno prizadeva občina Domžale. Občina Trzin bi se ji morala pridružiti pri dogovarjanju z DARS-om. Reševanje prometnih problemov je verjetno ena najpomembnejših nalog vseh slovenskih občin. Žal je občina Trzin to področje precej let zanemarjala, saj je šele pred dobrim letom pristopila k celovitemu reševanju problematike na Mengeški cesti, čeprav občani Mengeške že od ustanovitve občine Trzin opozarjamo na nevzdržne razmere na njej. Občini Trzin v sedmih letih ni uspelo zgraditi na tej najprometnejši in posledično najnevarnejši ulici v Trzinu niti enega metra pločnika. Zadeva se je premaknila šele pred dobrim letom, ko je občina povabila v Trzin predstavnike DRSC. Država se je dobro odzvala. V teku je projekt za celotno prometno ureditev Mengeške ceste, ki bo imela obojestranski pločnik do konca ulice, križišča pa bodo urejena s krožišči ali semaforji. Da država misli resno, naj bi bilo to vsebovano že v potrjenem proračunu za leto 2006 - 2007. V dveh ali treh letih lahko torej upamo na celovito ureditev prometno-komunalne infrastrukture Mengeške ceste. Bojim pa se, da takrat prometnih težav v starem delu Trzina še ne bo konec. Z rekonstrukcijo Mengeške ceste se bo

promet po njej posledično upočasnili, ker pa bo takrat verjetno zgrajena tudi obvoznica mimo Mengša, se bo naval vozil iz te smeri zelo povečal. Počasnih kolon po Mengeški cesti se bo marsikdo izognil po Jemčevi in Habatovi ulici, to pa je tudi šolska pot trzinskih osnovnošolcev. Prava rešitev za ta problem je samo obvoznica za Mengeško cesto, žal pa je občina Trzin zaspala tudi pri načrtovanju te obvoznice, saj jo je šele v letošnjem letu uvrstila v Strategijo razvoja občine Trzin.

Vrnimo se k članku g. Župana. Še enkrat bi rad spomnil bralce Odseva, da je bil poglavitni namen članka Izjava za javnost seznaniti občane Trzina o zavejanju občinskega sveta s strani g. Peršaka glede povezovalke. Nekaterim se zdijo druge zadeve vredne večje pozornosti.

Pri branju članka g. Župana pa je neprijetni del spoznanje, da ta gospod nekaj zadev ne razume, in misli, da si nekatere zadeve g. Podlogar tako lahko izmišlja, kot si jih on sam. G. Župana zlasti jezi zadeva z ženo g. Peršaka, ker ne ve, zakaj jo g. Podlogar sploh omenja, sicer ne bi v svojem članku pisal, da njega ne zanima, kje dela žena tega ali onega in da gre njemu predvsem za cesto. Poglejmo torej, kaj bi bilo lahko spornega, ker ima žena g. Peršaka poslovne prostore IOC Trzin.

Ne moremo povsem zanikati možnosti, da ima zaradi poslovnih prostorov svoje žene g. Peršak privatni interes, da se zgradi med Mlakami in OIC Trzin povezovalna cesta, ki vključuje tudi motorni promet. Ker ima g. Peršak kot župan Trzina zelo velik vpliv na odločitve občinskega sveta (njegova lista ima pet članov v občinskem svetu), bi lahko njegov osebni interes prevladal nad družbenim interesom lokalne skupnosti, če predpostavljamo, da bi bila sicer večina občanov Trzina proti povezovalki v sedaj načrtovani obliki.

Nerazumevanje tega problema, ki ga je v svoji izjavi nakazal g. Podlogar, je g. Župana tako razjezilo, da je g. Podlogarju poleg ostalih izmišljotin, ki nimajo z realnostjo nobene povezave, pripisal še nočne more. Ker je že takšna priložnost, bi rad povedal, da je g. Podlogar med najbolj pronicljivimi in dejavnimi občinskimi svetniki. Seveda ne pričakujem, da bo nasprotna stran hvalila g. Podlogarja, toda naj ga vsaj ne obkla-

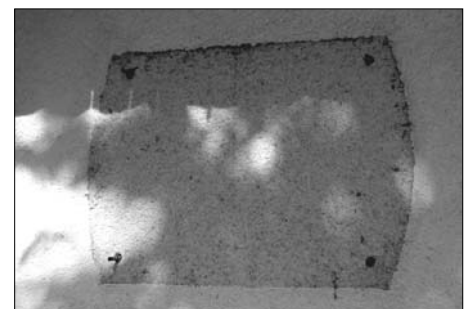
da z nočnimi morami in podobnimi nesmisli, če ga že niso zmožni razumeti. Ugotavljam, da urednik Odseva g. Jereb uvaja dvojna merila pri objavljanju člankov občanov Trzina v Odsevu, saj so nekateri članki objavljeni z manjšimi črkami. Manjše črke otežujejo branje diskriminiranih člankov občanom Trzina, ki imajo probleme z vidom. Po mojem mnenju smo občani Trzina enakopravni, in upam, da bo to urednik v bodoče upošteval.

Peter Kralj,
občinski svetnik
Liste za zeleni Trzin

Koga motijo spominska obeležja?

Rašica, kdo je ne pozna - naša priljubljena izletniška točka. Zelo veliko sprehajalcev zahaja na ta hrib, nekateri celo večkrat na dan, še posebej, če je sončno vreme. Z ženo velikokrat prečkava ta vrh, ker je bila na drugi strani nekoč doma. Drugega maja lani je sijalo prijetno pomladno sonce in nama grelo hrbet. Na vrhu sva se usedla pred kočico Planinskega društva Rašica, si naročila čaj in uživala v prelepi naravi.

Vse lepo nama je pokvaril pogled na steno planinske kočice. Na njej je ostal samo obris obeležja Rašiške čete, ki se je to borila proti okupatorju in domačim izdajalcem. Oskrbnik kočice je vedel povedati samo to, da je bila verjetno spominska plošča nekemu zelo všeč, in jo je odnesel neznanu kam. Že mogoče,

vedar vsako obeležje najbolj služi spominu, če je na svojem mestu in ne v zasebni zbirki. Po prvem razočaranju nad vandalskim početjem naju je čakalo novo presenečenje pred samim stolpom. Na njem je nameščena nova spominska tabla, ki spominja na ustanovitev Kamniškega bataljona. Žal se je tudi te lotil neznanec, ki jo je poškodoval in porbarval z barvnim sprejem. Mimoidoči so se zgražali nad takšnim vandalskim početjem neznanca in se spraševali, kdo je lahko tak brezvestnež. Prizadevni planinci so že 20. avgusta na isto mesto namestili novo, enako spominsko obeležje. Hvala jim!

Neverjetno vztrajnost neznanca smo ponovno opazili 18. decembra, ko smo ob obisku stolpa na Rašici opazili prazno mesto, kjer je bilo nekoč spominsko obeležje, poimenovano po narodnem heroju Stanetu Koscu. Pri tem početju je moral neznanec s seboj prinesiti orodje, da je iz skal in betona lahko izklesal spominsko ploščo. Povsem jasno nam je bilo, da ne gre za zbiratelja ali nadobudne mladce, ki skrunijo spominska obeležja, temveč za človeka, ki se ne more sprijazniti z zgodovinskim dejstvom, da je bil med vojno na napačni strani, in mu gredo sedaj na »živce« obeležja, ki spominjajo na herojska dejanja junakov, ki so se borili proti okupatorju, nacizmu in fašizmu in nas postavili ob bok drugih naprednih evropskih narodov. Vsak nadaljnji komentar je odveč, saj slike dovolj povedo!

Zoran Rink

Nepridipravi na delu...

Zelo mi je žal, da moram v tem glasilu poročati kar o dveh negativnih dejanjih brezvestnih ljudi. Tokrat vam sporočam, da je bilo v noči s šestega na sedmi januar vlomljeno v brunarico smučarskega društva Trzin, od koder sta bili ukradeni dve vlečnici in vse

ostale naprave zanj, vključno s posodami z gorivom.

Pri vlamljanju so nepridipravi uničili podboj in vhodna vrata. Poskušali so vlomiti tudi skozi vrata v skladiščni prostor, ker pa so ta železna, tega niso uspeli, in so vlomili skozi zadnjo steno, katero so odtrgali. Z vlomom so Smučarsko društvo oškodovali za 350 do 400 tisočakov.

Pa ne samo to, brezvestneži so najbolj oškodovali otroke, ki so se zjutraj pričeli zbirati na urejenem smučišču, ki je bilo tako brez vlečnice. No,

prizadevni člani smučarskega društva se niso dali in so za malčke usposobili staro, manjšo vlečnico, ki jih je vsaj nekajkrat prepeljala.

Kako bodo nepridipravi vlečnici koristno uporabili, nam verjetno ne bodo povedali!

Zoran Rink

Zahvala za finančno podporo PGD Trzin

PGD Trzin se zahvaljuje vsem občankam in občanom ter podjetnikom iz Trzina, ki so prostovoljno finančno podprli gasilsko dejavnost ob raznosu gasilskih koledarjev. Vašo finančno pomoč bomo porabili za nakup najpotrebnejše zaščitne in reševalne opreme. Hvala in NA POMOČ!

PGD Trzin

Na podlagi 28.člena Zakona o urejanju prostora (Ur. l. RS, št.110/02, 8/03 - popravek) sklicujem

1. PROSTORSKO KONFERENCO

v postopku priprave in sprejema Prostorskega reda Občine Trzin.

Namen prve prostorske konference je pridobitev in uskladitev priporočil, usmeritev in legitimnih interesov lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti glede priprave Prostorskega reda občine Trzin.

**Prva prostorska konferenca bo v četrtek,
9. februarja 2006, ob 13.00 uri**

v dvorani Marjance Ručigaj, Center Ivana Hribarja, Ljubljanska 12 f, Trzin.

Vljudno vabljeni!

Župan Občine Trzin
Anton Peršak, l.r.

Na obisku v Sv. Juriju ob Ščavnici

Vsoboto, 19. novembra, smo se v prijateljski občini Sv. Jurij ob Ščavnici udeležili srečanja obrtnikov in predstavnikov turističnih društev. Pripravila sta ga Občina in Turistično društvo Sv. Jurij ob Ščavnici. Namenjeno je bilo dialogu med njihovimi in trzinskimi obrtniki. Žal se je naših predstavnikov udeležilo premalo, vzrok pa je bil prekratek čas za pripravo in slaba informiranost.

Jurjevčani so želeli izvedeti čim več informacij o načrtovanju in izgradnji obrtno - podjetniške cone, ki jo načrtujejo v Grabonošu. Tam bodo zgrajeni tudi priključki na avtocesto Lendava - Maribor. Najprej nas je pozdravil župan **Anton Slana**, predstavil pomen srečanja in prisotne seznanil z vsebino dosedanjih pogovorov s predstavniki občine in Obrtne zbornice Domžale, kamor so včlanjeni tudi podjetniki iz občine Trzin. Kot je dejal, si od dosedanjih in nadaljnjih srečanj in povezovanj Jurjevčani veliko obetajo. V Trzinu, katere župan je jurjevski rojak To-

ne Peršak, imamo bogate izkušnje pri izgradnji obrtniško - podjetniške cone, saj je bila le - ta pred osamosvojitvijo največja v Sloveniji.

O pomenu srečanja je spregovoril tudi predsednik Turističnega društva Sv. Jurij ob Ščavnici, **Janez Mir**, ki je tudi sam podjetnik, saj v umetnem kovaštvu zaposluje devet delavcev. Na njegov predlog so se na srečanju predstavili prisotni obrtniki in člani delegacije iz Trzina. O načrtovanju, izgradnji ter delovanju obrtno - industrijske cone v Trzinu je največ govoril podžupan in podpredsednik obrtnega združenja Trzin **Franc Mušič**, ki je sodeloval pri načrtovanju in izgradnji cone. Kot je dejal, smo ob ustanovitvi obrtne cone namenili za izgradnjo 56 hektarov zemlje, danes pa ima občina Trzin štiri tisoč prebivalcev in 1600 delovnih mest. Nadalje je poudaril, da so bile pri načrtovanju in izgradnji naše cone, ki je lani praznovala dvajsetletnico delovanja, storjene določene napake, ki bi se jim ob izgradnji cone v Grabonošu pri Sv.

Juriju morali izogniti. Predvsem pogrešamo požarnovarnostne poti in več vhodov in izhodov v cono. Pomembno je zagotoviti tudi dovolj parkirišč v središču cone, ki jih v naši coni odločno primanjkuje. Nadalje je menil, da v obrtniško - podjetniško cono ne sodijo velika skladišča, ki ne zaposlujejo večjega števila delavcev. Poudaril je tudi, da smo jim Trzinci s svojimi izkušnjami pripravljeni pomagati, zato je ob tej priliki povabil podjetnike in načrtovalce, da obišejo našo občino in podrobno ter nazorno spoznajo trzinsko industrijsko cono z vsemi njenimi dobrimi in slabimi lastnostmi pri načrtovanju, izgradnji in razvoju.

Kot nam je po srečanju dejal župan občine Sv. Jurij ob Ščavnici, je vesel, da je prišlo do tesnega sodelovanja z občino Trzin, saj si od gospodarsko močno razvite občine, z bogatimi izkušnjami na področju obrtnišstva in podjetništva, obetajo veliko pomoči, predvsem z izkušnjami.

Zoran Rink

Predstavljamo vam člane četrtnega odbora OIC Trzin

Janez Brunček, direktor podjetja Impuls Domžale

Janez Brunček je član četrtnega odbora OIC Trzin postal že v prvem mandatu, takoj po nastanku občine, saj se je njegovo podjetje Impuls v cono priselilo med prvimi. Medtem so prvotne prostore v Blatnici zamenjali za večje v Motnici, vendar so sedaj že tudi ti premajhni. »Zato se bomo morali čez kakšno leto ponovno seliti, upam pa, da jih bomo uspeli najti v trzinski coni, ki je nikakor ne bi radi zapustili. Po eni strani zato, ker je ta lokacija izjemno dobra, postala pa je tudi pomemben zaščitni znak našega podjetja.«

O začetkih delovanja odbora je Brunček povedal, da so bila prvotna pričakovanja zelo visoka. »Mislili smo namreč, da bomo lahko naredili več, kot je bilo dejansko možno. Čas pa je prinesel svoje in nas naučil, da se da s strpnostjo na vseh straneh narediti bistveno več, kot pa s silo. Velik del zaslug za učinkovitost dose-

danjega dela četrtnega odbora je treba pripisati tudi Občini, ki jo že vse od začetka, še zlasti pa v drugem mandatu, odlikuje velik posluš za potrebe cone. Pa tudi na zaslug **Iztoka Kadunca**,

predsednika četrtnega odbora, in njegovo suvereno vodenje odbora ne smemo pozabiti. Sestankov četrtnega odbora pa se redno udeležujeta tudi župan in podžupan, ki nas z dogajanjem v občini sproti in temeljito seznanjata, vse naše pripombe pa jemljeta zelo resno,« je dejal Brunček. Lanskoletnemu delu odbora so po njegovih besedah dali najpomembnejši pečat oktobrski dnevi podjetnosti in podjetništva, ki so bili organizirani na veliko višji ravni kot prejšnja leta, zato bi bilo prav, da postanejo vsakoletni dogodek, saj ga tako cona kot tudi občina preprosto potrebuje.

Sneg zaseda dragoceni prostor

Obilne snežne padavine v letošnji zimi so v coni povzročile nekaj dodatnih težav. Glavne ulice so sicer dobro očiščene, stranske pa nekoliko slabše, pa tudi kupi snega v njih zasedajo veliko drago-

cenega prostora. »Zato so nekatera podjetja pripravljena plačati odstranjevanje snega iz stranskih ulic in morda bi se to dalo financirati tudi z malce višjim nadomestilom za uporabo stavbnega zemljišča. Prepričan sem, da večina podjetij temu ne bi nasprotovala, zato bomo ta predlog v kratkem obravnavali tudi na četrtnem odboru,« je povedal Brunček.

Ko bodo v coni dokončani vsi projekti,

ki so predvideni (Biringova parkirna hiša, dodaten izhod v smeri proti Črnučam in nenazadnje tudi povezovalna cesta med Mlakami in cono), bo cona na urejenosti in vrednosti še pridobila.

»Povezovalna cesta pa ne bi bila velika pridobitev samo za promet, ampak tudi za otroke, saj bi ob njej dobili bolj varno pot v šolo.«

Da bi bil odbor pri svojem delovanju v prihodnje lahko še učinkovitejši, bi mo-

ral po Brunčkovem mnenju dobiti več pristojnosti in glasovalno pravico, sedaj je to zgolj posvetovalni organ, njegova priporočila pa niso zavezujoča. »Za večje pristojnosti si prizadevamo tudi zato, ker bi na ta način lahko nekoliko razbremenili tudi župana, ki se sedaj coni res veliko posveča,« je županov trud in posluš za potrebe cone ob koncu pogovora pohvalil Janez Brunček.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Vabilo k sodelovanju pri razvoju podeželja

Osem občin, ki jih zajema sedanjí Razvojni program podeželja - RPP (Lukovica kot nosilka, Kamnik, Komenda, Trzin, Moravče, Dol pri Ljubljani, Litija in Šmartno pri Litiji) se je lani avgusta prijavilo na javni razpis Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za sofinanciranje dopolnitve obstoječih Razvojnih programov podeželja in oblikovanje lokalnih akcijskih skupin (LAS). V sklopu načrtovanih aktivnosti v letu 2006 bomo izvedli več delavnic, za katere je zelo pomembno, da se jih udeležijo vsi ključni nosilci razvoja tega območja in tako prispevajo h kvalitetni dopolnitvi Razvojnega programa podeželja, pridobijo ažurne informacije ter se obenem tudi spoznajo in povežejo.

Razvojni program podeželja bo omogočil celosten in hitrejši razvoj celotnega območja, vse vključene občine pa bodo imele dostop do dodatnih sredstev tako iz EU kot do državnih sredstev, kar bo posledično vplivalo na njihov hitrejši razvoj.

Program dela za leto 2006 zajema izvedbo delavnic, ki bodo širšo javnost seznanile z ukrepi EU, ter delavnice, katerih namen je pripraviti kvalitetno dopolnitev Razvojnega programa podeželja.

Planirane aktivnosti se bodo izvajale v okviru prilagoditve Predlogu uredbe Sveta o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) za programsko obdobje 2007-2013. Prav tako so pogoj za uspešno kandidiranje za sredstva Evropske unije (pristop LEADER) v naslednjem programskem obdobju.

Ciljne skupine bodo na delavnice tudi pisno vabljene, sicer pa se za udeležbo

na delavnicah kot tudi za vse dodatne informacije (tudi za uro izvedbe posameznih delavnic) obrnite na izbranega izvajalca dopolnitve RPP, Center za razvoj Litija, kjer vam bomo z veseljem

odgovorili na vaša vprašanja. Kontaktna oseba je Saša Ceglar (tel: 01 896 27 13, e-naslov: sasa.ceglar@cr-litija.si Vabljeni k sodelovanju!

Center za razvoj Litija

Seznam delavnic

Naziv delavnice	Namen delavnice	Predvideni kraj in termin	Izvajalec delavnice	Ciljna skupina
Krepitev človeškega potenciala na podeželju	Udeležence seznaniti z izzivi podjetništva ter pomenom človeškega potenciala na podeželju, s poudarkom na mladih prevzemnikih in zgodnjem upokojevanju kmetov	Sejna soba Občine Kamnik 18. 01. 2006	Iris Suban, Valteo Palčič	- prebivalci podeželja-kmetje - drugi predstavniki podpornega okolja na podeželju
Nove priložnosti za društva in posameznike v obdobju 2007-2013	Udeležencem pokazati možnosti na nivoju individualnih projektov (s poudarkom na uporabi e-tehnologij), glede na predvidene vire financiranja ter potrebe okolja	Sejna soba Občine Dol pri Ljubljani 02.02.2006	Violeta Bulc	- društva, institucije, zveze - predstavniki CRPOV območij - drugi predstavniki podpornega okolja na podeželju
Nabor projektov posameznikov (2 izvedbi)	Zabeležiti individualne projekte posameznikov oz. zasebne investicije, za obdobje 2007-2013	Individualni obiski na terenu februar-marec 2006	Lili Mahne	- zainteresirani posamezniki
Trženje izdelkov in storitev podeželja	Udeležencem podati učinkovita znanja s področja trženja izdelkov in storitev podeželja, v luči predvidenih ukrepov EU	Center Ivana Hribarja, Trzin 28.03.2006	Iris Suban, dr. Miro Kline	- prebivalci podeželja - drugi predstavniki podpornega okolja na podeželju
Predstavitev in delovanje LAS in Osi LEADER	Vzpostavitev in delovanje javno - zasebnega partnerstva v okviru lokalnih akcijskih skupin, ki bodo spodbudila razvojne procese na lokalnem nivoju	Kulturni dom Janka Kersnika, Lukovica 12.04. 2006	Vesna Erhart	- lokalni koordinatorji - društva, zveze, institucije - drugi predstavniki podpornega okolja na podeželju
Pomen lokacij dediščine za trajnostni ekonomski razvoj	Seznanitev z ukrepi za varstvo, povečevanje in upravljanje lokacij dediščine ter definiranje projektov, vezanih na izbrane točke dediščine 8 občin	Kulturni dom Moravče 20.04. 2006	Lili Mahne	- prebivalci podeželja, zlasti lastniki točk dediščine - lokalni koordinatorji - društva, zveze, institucije
Medobčinsko usklajevanje projektov za obdobje 2007-2013	Definirati skupne - medobčinske projekte ter njihova prioritizacija	Sejna soba Občine Kamnik 11.05.2006	Violeta Bulc, Iris Suban	- lokalni koordinatorji - direktorji občinskih uprav/tajniki - predstavniki društev, zvez, institucij
Potrditev plana medobčinskih projektov za obdobje 2007-2013	V predhodni delavnici definirane skupne projekte potrditi na ravni vključenih občin (župani)	GEOSS 25.5.2006	Violeta Bulc	- lokalni koordinatorji - direktorji občinskih uprav/tajniki - župani

Občinska proslava ob dnevu samostojnosti

Obcina Trzin in KUD Franca Kotarja sta 23. decembra pripravila občinsko proslavo ob letošnjem dnevu samostojnosti, s katero je občina Trzin počastila petnajsto obletnico slovenske samostojnosti.

Udeležence prireditve je uvodoma pozdravil in nagovoril **Zoran Rink**, predsednik komisije občinskega sveta za priznanja, proslave in promocijo občine Trzin ter jim v novem letu zaželel veliko sreče in uspehov. V nadaljevanju pa so pobudo prevzeli učenci osnovne šole Trzin ter pevski zbor društva upokojencev Žerjavčki. Prvi so nam predstavili svoja razmišljanja o domovini in pomenu tega praznika, drugi pa so njihova razmišljanja dopolnili z pevsкими nastopi.

Slavnostna govornica na prireditvi je bila **Nataša Pirc**, predsednica šolske skupnosti in učenka devetega razreda OŠ Trzin. »Šestindvajsetega decembra praznujemo dan samostojnosti - dan, na katerega ste se pred petnajstimi leti na referendumu odločili, da želite živeti v lastni državi Republiki Sloveniji. Slovenski narod je že od nekdaj želel biti samostojen, vendar smo že v srednjem veku izgubili državnost. Ozemlje, ki so ga poselili naši predniki, se je stalno zmanjševalo, o njihovi usodi pa so odločali

drugi. Od leta 630 smo živeli v kneževini Karantaniji. Sredi osmega stoletja se je začelo pokristjanjevanje, in smo se priključili zahodnoevropski civilizaciji. V desetem stoletju so nastali Brižinski spomeniki, ki pričajo o živosti naroda in slovenskega jezika, v letu 1000 se je začela sistematična nemška kolonizacija, ozemlje, ki so ga poseljevali Slovenci, pa se je manjšalo. V 14. stoletju so si Habsburžani pridobili večino slovenskega ozemlja, stoletje kasneje pa so se pojavili Turki, ki so več kot sto let pustošili po slovenskih deželah. Leta 1550 smo pod avstro-ogrsko oblastjo dobili prvi dve knjigi - Abecednik in Katekizem. Po prvi svetovni vojni je nastala kraljevina SHS, kasneje znana kot Jugoslavija, v kateri smo bili kar 73 let - vse do 25. junija 1991, ko je Slovenija prvič v zgodovini postala samostojna država. Tega dne je Milan Kučan, prvi slovenski predsednik, izjavil, da so »danes dovoljene sanje, jutri pa je nov dan.« Po desetdnevni vojni za samostojnost so se nam sanje o samostojnosti tudi uresničile. Vendar smo 1. maja 2004 vstopili v novo državo - Evropsko unijo, ki nam tako veliko ponuja, a tudi odvzema. Leta 2007 pa bo tolar zamenjal evro,« je na kratko orisala zgodovino slovenskega naroda Nataša Pirc. V nadaljevanju pa je spregovorila tudi o tem,

kaj njeni generaciji pomeni domovina in kaj mladi pričakujejo od države. »Rodila sem se leta 1991, zato mi je naša samostojnost samoumevna. Biti samostojen je zame in za vse mlade posebna vrednota in želja. Toda če pošteno premislim, samostojnost pomeni tudi odgovornost za svoja dejanja. Zato je pomembno, da se zavedamo, kaj je prav in kaj ne. Draga domovina, mladi pričakujemo, da nam boš v prihodnje nudila varno zavetje. To pomeni, da nam boš ponudila možnost šolanja, kasneje pa tudi ustrezno delovno mesto, saj si bomo samo tako lahko ustvarili družine. Zavedam pa se, draga domovina, da moram s teboj živeti v sožitju, saj mora vsak od nas domovini tudi dati - pa ne le v materialnem smislu. Le tako bo narod, domovina, država imela svetlo prihodnost.« Pričakovanja, izražena v zadnjem delu govora Nataše Pirc, so vredna temeljitega premisleka, saj se država ravno v tem trenutku nahaja na pomembnem razpotju, njene sedanje odločitve pa bodo krepko zaznamovale prihodnost vseh generacij - še zlasti mladih. Drugi del prireditve pa je bil namenjen nastopu mengeške pihalne godbe, ki je dodobra segrel vzdušje v dvorani in še popestril predpraznično vzdušje.

Zoran Jereb

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Na podlagi 34. člena Zakona o urejanju prostora (Ur. list RS, št. 110/02) in 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. list RS, št. 72/1993, 57/1994, 14/1995, 26/1997, 70/1997, 10/1998, 74/1998, 70/2000 in 51/2002, 108/2003 in 72/2005) ter 9. in 10. člena Statuta Občine Trzin (Ur. vestnik Občine Trzin, št. 2/1999, 4/2000) je župan občine Trzin dne 23.12.2005 sprejel sklep

o javni razgrnitvi in javni obravnavi predloga v postopku priprave in sprejema Strategije prostorskega razvoja Občine Trzin

(1) Javna razgrnitev predloga Strategije prostorskega razvoja Občine Trzin bo potekala **od 30.01.2006 do 28.02.2006** na sedežu Občine Trzin, Mengeška 22, Trzin. V tem času se organizira tudi javna obravnava, ki bo v torek, **14.02.2006, ob 18. uri** v dvorani Marjance Ručigaj (Center Ivana Hribarja), Ljubljanska 12 f, Trzin.

(2) Pripravljač Strategije prostorskega razvoja Občine Trzin za drugo obravnavo na občinskem svetu obravnava pripombe iz razprave s seje občinskega sveta, odborov in drugih organov, vse pripombe, ki so bile podane na javni obravnavi, in vse pobude in pripombe, ki so bile pisno podane v času javne razgrnitve.

Vljudno vabljeni!

Župan občine Trzin Anton Peršak, l.r.

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet

Za lepšo in smiselno starost

Upokojenci v Sloveniji postajajo vse številčnejša populacija in tudi v Trzinu ni nič drugače. Nekateri se veselijo jeseni svojega življenja, da se lahko posvetijo vnukom in stvarim, za katere med službo niso imeli časa. Nekateri se včlanijo v društvo upokojencev in se pridružijo različnim aktivnostim, neredki pa so tudi takšni, ki se starosti bojijo, se v njej ne znajdejo in se počutijo osamljene. V Trzinu je že nekaj let poskrbljeno tako za ene kot za druge, saj poleg društva upokojencev v občini delujeta tudi dve skupini za samopomoč. Članicam, no, med njimi je tudi en član, smo se pridružili na veselem prednovoletnem srečanju. Ob slastnem prazničnem kosilu, kavici in potici smo kramljali o pomenu tovrstnih skupin, vlogi voditeljic in starosti, ki zna biti tudi lep del življenja.

Prva skupina starih ljudi za samopomoč je bila v Sloveniji oblikovana leta 1987. Nekaj let za tem je bila ustanovljena tudi krovna organizacija, ki se danes imenuje Zveza društev za socialno gerontologijo, za svoj temeljni program pa si je zadala ustanavljanje in pomoč skupinam starih ljudi za samopomoč ter usposabljanje in izobraževanje prostovoljcev za vodenje takšnih skupin. V program je danes vključenih že več kot pet tisoč ljudi, ki so povezani v 486 skupin po vsej Sloveniji, vodi pa jih že več kot 750 usposobljenih voditeljev.

V občini Domžale, kamor je še ne tako dolgo nazaj sodil tudi Trzin, je s tovrstnimi skupinami začela gospa Majda Horvat, pred dobrimi desetimi leti, takrat še v okviru Centra za socialno delo, z izobraževanjem prvih voditeljev in voditeljic pa so v Domžalah začeli leta 1998. Dve leti za tem - tako dolgo je namreč trajalo usposabljanje, so v Domžalah ustanovili Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet, ki danes združuje 220 starejših članov in 30 voditeljic, ki vodijo 22 skupin na področju občin Domžale, Moravče, Lukovica, Mengeš in Trzin. Od teh skupin je 17 zunanjih, pet pa jih deluje v okviru Doma upokojencev Mengeš.

Od omenjenih 22 skupin že nekaj časa

Članice skupin Trzinski izvir in Naše vezi s svojimi tremi voditeljicami

dve delujeta tudi v Trzinu. Začetnici te dejavnosti v naši občini sta **Jožica Kurent** in **Helena Ogorelec**, ki sta se leta 1998 udeležili izobraževanja prvih voditeljev. Po pravilih zveze sta za vodenje skupine, ki naj ne bi obsegala več kot osem članov, potrebna dva voditelja. Prva skupina starih ljudi za samopomoč je bila v Trzinu tako ustanovljena 4. decembra 2000, članice pa so se poimenovala Trzinski izvir. »Že med usposabljanjem smo bodoče voditeljice pripravljale teren za ustanovitev svoje skupine, in to je vedno zelo občutljivo obdobje. Starejšim ljudem ne moreš kar reči, da potrebujejo pomoč in naj se pridružijo skupini, to mora biti vedno prostovoljna odločitev,« se začetkov delovanja skupine spominja Helena Ogorelec, ki vse od ustanovitve skupine vodi poseben dnevnik srečanj (voditeljice morajo zvezi oddati tudi letno poročilo) in album fotografij z izletov, rojstnih dnevov in drugih dogodkov, ki jih skupaj preživljajo člani skupine. A začetne težave so bile hitro odpravljene in prva skupina se je dobro prijela, kakor radi rečemo. Še celo več, kmalu se je pokazala potreba, da bi v Trzinu imeli še eno skupino. Tako sta omenjeni voditeljici 7. januarja 2003 ustanovili tudi drugo skupino, imenovano Naše vezi. Ker je nova skupina potrebovala svoji voditeljici, se

je za izobraževanje in usposabljanje za voditeljico odločila tudi **Jožica Trstenjak**, ki je marca lani izobraževanje tudi zaključila in dobila diplomu za voditeljico skupine za samopomoč starih ljudi. »Priložnost se je ponudila kar sama od sebe. Ko sem se upokojila, me je takoj čakala veliko boljša »služba«. Zelo rada klepetam in tudi poslušam. Zelo rada sem v družbi, in komaj čakam, da se srečam s prijateljicami in članicami. Veliko sem pridobila in veliko sem se morala naučiti. Opravila sem zelo zanimivo šolanje za voditeljico in kupila sem avto, da se lahko vozimo,« je svojo odločitev opisala Jožica Trstenjak, ki ob izmenični pomoči Jožice Kurent in Helene Ogorelec zdaj vodi skupino Naše vezi. V obeh skupinah se srečuje devetnajst članov in članic, njihova povprečna starost pa je več kot osemdeset let. Najstarejša, Ivanka, je stara že 91 let, najmlajša, Dani, pa 53; kljub tem starostnim razlikam pa jih veže pristno prijateljstvo. Dobivajo se enkrat tedensko, če pa katera od njih na srečanje ne more, jo voditeljica pokliče in po potrebi tudi obišče. Prav vloga voditeljice skupine pri tovrstnem združevanju igra pomembno vlogo, zato je usposabljanje tudi tako temeljito.

»Voditelj lahko postane vsakdo, ki ima posluš za stare ljudi in prostovoljno de- ➔

Temeljna dejavnost v teh skupinah je pogovor, vzporedna pa tudi petje, branje, telovadba, izleti, srečanja z gosti, ustvarjalne delavnice ipd.

lo, lahko je tudi študent, izkazalo pa se je, da je med voditeljicami največ mlajših upokojenk, saj je za vodenje skupin nenazadnje pomemben tudi čas,« pravi Helena. Usposabljanje, na katerem kandidati pridobivajo znanja iz socialne gerontologije in gerontagogike, s posebnim poudarkom na izkustvenem treningu in individualnem delu, poteka namreč kar 120 ur v obdobju od 12 do 15 mesecev.

Članice prve skupine so se najprej srečevale pri Jožici Kurent doma, nato so svoje prostore dobile v centru Ivana Hribarja, danes pa obe skupini delujeta v sejni sobi Občine Trzin. »Občina nas je zelo lepo sprejela, župan nas včasih tudi obiše,« so povedale članice, medtem ko so v prednovoletnem vzdušju med sproščenim kramljanjem kakšno tudi zapele. Na srečanjih vsi prisotni upoštevajo posebna pravila in etična načela, ki določajo, da vsakdo deluje prostovoljno, da se o članu, ki ni prisoten, ne govori, da ima vsakdo besedo, da poslušajo drug drugega, pri pripovedovanju se vsak trudi, da govori dovolj razločno in glasno, da ne skače drugemu v besedo, da so vsi prisotni enakovredni ipd. Takšne skupine delujejo kot nadomestne družine. S pomočjo različnih tem, kot so na primer rojstni dan, prvi učitelj, prazniki ipd. skušajo s pomočjo pogovorov iz starejših ljudi spraviti kar največ spominov, doživetij in zgodb, kar ima lahko poleg prijetnega druženja tudi terapevtski učinek. Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet je izdalo že dva zbornika, in sicer v letu

2001 in 2003. Pri koncu je tudi že priprava tretjega zbornika, ki bo luč sveta zagledal spomladi letos.

Veliko zanimivega in poučnega lahko preberemo tudi v reviji Prepletanja, ki jo izdaja Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije. Starejši ljudje - pa tudi mlajši, saj gre nenazadnje za medgeneracijska druženja - se vsako leto razveselijo tabora, ki so ga že nekajkrat pripravili na Debelem Rtiču, lani pa v Radencih.

Poleg usposabljanja voditeljev je zelo pomembno tudi nenehno izobraževanje. Lansko leto so posebno okroglo mizo ob desetletnici ustanovitve prve skupine v občini Domžale organizirali v Kulturnem domu Franca Bernika, kjer

so med drugim ugotovili tudi to, da člani skupin s staranjem voditelje vedno bolj potrebujejo, da bi stari ljudje potrebovali nek prostor, kjer bi se lahko sestajali in družili tudi izven delovanja skupin, in to tudi tisti starostniki, ki niso vključeni v skupine, ter da bi bilo nujno organizirati tudi skupine za samopomoč za svojce, ki so doma preobremenjeni s starimi, bolnimi in demenčnimi svojci.

Lansko leto (od 29. septembra do 1. oktobra) je bil v Ljubljani v Cankarjevem domu tudi odmeven mednarodni kongres EURAG na temo Perspektiva starejših v Evropi. Člani EURAG-a so obiskali tudi Trzinski izvir, kjer jim je bilo predstavljeno delo v skupini.

Članice Trzinskega izvira (dobivajo se ob torkih od 10. do 12. ure) in Naših vezi (četrtki od 10. do 12. ure) v skupino zelo rade prihajajo - kar manjka jim, če srečanje kdaj odpade. »Starejši so danes vse preveč podcenjevani, zato starost v naših skupinah skušamo detabuizirati ter jo olepšati in osmisлити.« Helena predstavi pomen skupin in doda: »Starost je enako smiselno obdobje življenja, kakor sta mladost in srednja leta.« **Vse tri voditeljice vabijo vse tiste, tudi mlajše, ki čutijo, da bi radi in lahko pomagali starejšim, naj se jim pridružijo. Že to pomlad se bo v Domžalah pričelo novo izobraževanje za voditelje skupin. Če kdo meni, da ga prostovoljno delo bogati in je pripravljen za delo v skupini s starimi ljudmi, naj se jim pridruži.**

Besedilo in foto: Jasna Paladin

Moto klub **ROKOVNJAČI** iz Lukovice pri Domžalah, v soboto 11.02.2006 ob 16h, na smučišču Kandrše (Gostišče Vidrgar), organizira 2. Zimski moto tabor. Gre za srečanje družabne narave, namenjeno predvsem članom okoliških moto klubov, lokalni družbi ter ostalim navdušencem nad tovrstnim športnim dogajanjem. Dogodek bomo začinili z glasbeniki, plesnimi skupinami, animacijskim programom in s tekmovanjem s pležuhi oziroma paralelnim spustom s poki. Startnina za tekmovalce s lastnimi pležuhi je 2000 sit, na dan temovanja 2500 sit, izposoja plezuha pa 500 sit. Vsak tekmovalec dobi golaž in energijski napitek Red Bull. Za najboljše smo pripravili tudi bogate nagrade.

Uradni treningi so organizirani 21. jan, 4. in 10. feb. na smučišču Kandrše ob 18h.

Lanskoletni utrinki:

<http://www.mkrokovnjaci.com/Dogodki/mototabor/mototabor.html>

Vec informacij:

www.mkrokovnjaci.com

031/258 370 Anze

Pogovor z Ivanko Burgar, 93-letno Trzinko, ki je v mladosti služila na gradu Jablje

V službi baronice Lichtenberg

»**K**Ivanki Burgar pojdi, ta ti bo znala povedati veliko zanimivega, še na Jabljah je služila,« so mi svetovali nekateri Trzinci, in res se je ta 93-letna, v Trzinu rojena gospa izkazala za prijetno sogovornico, polno raznorodnih spominov. Skupaj s hčerko Mari in vnukom Rajkom smo v mislih obujali čase pred drugo svetovno vojno, ko je veliko Trzincev delalo na Habachu, kakor se nemško imenuje grad Jablje, ali še bolj po domače - »Hodili smo u Vabuh!«, pravi Ivanka, edina še živeča Trzinka, ki je mladostne dneve delavno preživljala v službi baronice Marije Lichtenberg.

V Jabljah je gospa Ivanka začela delati pri rosnih dvanajstih letih. »Na grad sem šla, ko sem bila še smrklja. V trzinski šoli sem končala štiri razrede - tako je takrat pač bilo - in bila sem pridna učenka, saj sem vedela, da se je učiti koristno. Po končanem pouku pa sem še kot majhna deklica hodila past grajsko živino. Kakšnih šestdeset glav so je imeli,« se spominja začetkov, ko je takrat kot edina od treh otrok v družini šla služiti na grad. Lastnica tega nekdanj mogočnega dvorca je bila baronica Marija Liechtenberg, doma s Križa pri Komendi, ki je po smrti barona, s katerim se je poročila, v Jabljah dolga leta živela sama, saj otrok nista imela. »Na gradu je bilo vse razkošno, lepo in bogato. Baronica je imela svojo kuharico, sobarico in še eno dekle, da je obema pomagala. Vsak dan sproti je povedala, kaj bi rada jedla, in to so ji v kuhinji morali pripraviti. Mize so bile še posebej bogato obložene, kadar je baronica imela obiske s sosednjih graščin Črnelo, Križ, Krumperk in drugih, kar ni bilo poredko,« pravi Ivanka, ki se še danes spominja tudi nekaterih skrbnikov gradu, ki so v imenu baronice skrbeli za bogato posestvo. »Najprej je bil skrbnik en starejši gospod, še danes se spomnim, kako strog je bil,« spomni pa se tudi skrbnika Riedla s Štajerske, »ta je bil res dober gospodar.« Čeprav je baron umrl, še preden je Ivanka začela služiti na gradu, ve, da je imel zelo rad otroke. Drugi so ji pripovedovali, da so ga otroci, ko se je peljal s kočijo, težko pričakovali, in so vsakič, ko so ga zagledali, stekli za njim,

»*Baronica je bila stroga, a poštena gospa,« se Marije Lichtenberg spominja Ivanka Burgar.*

ker jim je velikokrat metal kakšen drobiž, da so ga nato pobirali po tleh. Baronica je bila resda vdova, a med drugo svetovno vojno je pri njej na gradu živel mlad nemški general, ki mu je bilo ime BĽlov. Bil je precej mlajši od baronice, lahko bi bil celo njen sin, in po pripovedovanju Ivanke je imel v Nemčiji svojo zaročenko. A bil je dober človek, nihče se ni pritoževal čez njega, veliko dobrega je naredil tako za posle kot za posestvo. »Bilo ga je škoda, ko je šel, in je prišel drugi,« nekoliko zamišljeno pripomni in odločneje doda, da »če ne bi bilo njega, bi Nemci med vojno pol Trzina vrgli v zrak!« Trzinci so ga imeli namreč radi tudi zato, ker je bil med vojno povezan s partizani. Ko so šli ti mimo gradu na Rašico, je BĽlov v grad poklical nemške vojake, ki so bili na straži, in jih zamotil, da so partizani varno prišli mimo. Kaj pa baronica? Kakšne spomine ima Ivanka nanjo? »Bila je stroga, a poštena. Vse je moralo biti vedno pospravljeno in postorjeno. Čeprav je bila stara in šibka, je bila pozorna na vse - nič ni ušlo njenim strogim očem. Vsak dan je moralo biti v gradu pometeno, pred gradom in na vrtu pograbljeno ... Dobro smo se razumeli. Nikoli nas ni kaznovala, bila pa je stroga. Vsakič, ko smo se srečali z njo, nam je ponudila roko, ki smo jo morali poljubiti, drugače je bila pa poštena,« še

enkrat poudari, čeprav ji v spominu najbolj ostajajo dela polni dnevi, ki jih je za skromen zaslužek preživela na gradu. Prva leta je Ivanka na gradu le pasla živino, kasneje, ko se je izkazala za zelo pridno delavko, je opravljala praktično vsa dela. Ne več le za nekaj ur dnevno, pri baronici je služila po cele dneve, in ker je bilo dela veliko, vstajati pa so morali že ob četrty uri zjutraj, se ji domov ni več splačalo hoditi, tako da je pet let na gradu tudi spala. Najprej je bilo treba poskrbeti za živino, nato s kuharico pripraviti zajtrk, postoriti vse potrebno v gradu, na vrtu, na poljih ... Poleg nje je na gradu služilo kakšnih deset moških in prav toliko žensk, večinoma iz Trzina in bližnje okolice. Vsa kmečka dela je bilo treba opraviti na roke, pokositi travo, požeti in omleti žito in še marsikaj. V konjskem in govejem hlevu so skrbeli za več kot štiri-deset glav živine, tri pare volov in dva para delovnih konj. »Baronica je imela krasne konje, ko pa je kupila avto, jih je dala pobiti. Ni jih želela prodati, da jih ne bi kdo drug preveč naprezal ... Res so bili lepi konji,« mimogrede doda Ivanka in na moje vprašanje, kaj vse je še morala delati, na kratko doda, da na tako velikem posestvu, kot ga je takrat obsegal grad Jablje, dela nikoli ni zmanjkalo. Pred gradom, na mestu današnjega kmetijskega inštituta, se je bohotil razkošen, prelep vrt, pravi arboretum, z lepo obrezanimi grmički, cvetličnimi gredicami in z belim peskom posutimi stezicami. »Zanj je skrbel vrtnar Andrej, po vojni pa vrtnar Ivan Jaklič, ki je pred kratkim dopolnil 106 let,« svojo mamo dopolni hčerka Mari in pokaže članek v reviji, ki je pisal o častitljivi starosti tega vrtnarja, ki se ga Ivanka še spominja. H gradu je poleg parka sodil še lep drevored, ki je vodil od loške cerkve pa vse do Kraljevega mostu, pa tudi grajski mlin in žaga. V notranjosti gradu je bilo treba pometati in brisati prah, skrbeti za drva, neprestano kuriti, da so se kamnite stene vsaj malo ogrele. Namesto elektrike, ki je takrat še ni bilo, so si pomagali s petrolejkami, naporno je bilo tudi pranje, kateremu so ženske - tri so se navadno lotile tega opravila, namenjale vsak mesec po en teden. →

Gospa Ivanka ima rada obiske, še posebej vesela je svojih vnukov, pravnukov in prapravnukov. Svoje spomine tako deli tudi s hčerko Mari in vnukom Rajkom.

Po petih letih dela na gradu je njena mama zelo zbolela, zato se je morala Ivanka po končanem delu zvečer vrniti domov in poskrbeti zanjo ter za ostalo družino. Na grad je odslej hodila na »šiht« in čeprav je bila zdoma praktično vse dneve - od sedmih do dvanajstih ter po eni uri kosila na domu še do šestih ali celo osmih zvečer, zaslužek ni bil dober. »Plačevali so nas z dinarji. Za zelo veliko dela je bil zaslužek zelo slab. Vsak mesec sem dobila 200 dinarjev! Za nogavice do kolen pa smo takrat morali odšteti petnajst dinarjev,« je še danes ogorčena nad slabim zaslužkom. Le petnajst dinarjev je takrat za trdo delo zaslužila na dan, pa je kljub vsemu še tisto nekaj malega nosila v mengeško hranilnico, da je sčasoma privarčevala za lasten dom. Toliko bolj se zato spominja praznikov ob koncu leta, ko je baronica vsakemu dala kakšno malenkost, navadno so ženske dobile nekaj več denarja, da so si lahko kupile novo obleko. A to le tistim, ki so na gradu tudi spali; tistim, ki so gor hodili le na »šiht«, ta pozornost ni pripadala. So pa vsi enkrat na teden dobili po hlebček kruha. »Vsi, ki smo delali gor, smo se med seboj zelo dobro razumeli. Držali smo skupaj. Včasih smo dali kaj hrane tudi kakšnemu revežu, ki je prišel prosit na grad, a na skrivaj - bog ne daj, da bi nas baronica zalotila! Tisti, ki smo delali gor, smo ostali prijatelji tudi še potem, ko smo si našli službe drugje. Danes so že vsi pomrli, pred kratkim še gospa Laura,« nekoliko zamišljeno doda

Ivanka, ki je na »šiht« na grad hodila še petnajst let. Še kako dobro ji je poleg trdnega dela v spominu ostal takrat velik in starinski grad, kakor ga na kratko opiše. Prostorov je bilo zelo veliko, tisti uslužbenci, ki so delali in spali na gradu, so imeli vsak svojo sobo, posebni prostori so bili namenjeni tudi obiskom. Posebno te so krasili stekleni lestenci, več sto let staro baročno pohištvo, pisane preproge in številne umetniške slike, cele skrinje dragocenega porcelana in kristala, srebrni jedilni pribor in številne druge dragocenosti, ki so jih takoj po koncu druge svetovne vojne vse po vrsti izropali - vojaki, ki so nekaj časa prebivali tam, drugi nasejenci in domačini. »Vse so uničili, pobrali so najmanjše malenkosti, celo električna stikala,« se spominja Ivanka. Baronica Liechtenberg je kmalu po vojni umrla, stara je bila več kot osemdeset let. Ivanka se še dobro spominja dne, ko je izvedela za njeno smrt. »Baronico je zadela kap. Njena hišna pomočnica je pritekla do mene in na ves glas vpila: 'Ivanka, Ivanka, pridi, baronica je umrla!' 'Ja, saj si ti pri njej,' sem ji odvrnila, strežnica mi je pa prestrašeno odgovorila, da se je ne upa dotakniti in če jo lahko jaz preoblečem.« In jo je uredila za na pare. Baronica je danes pokopana v družinski grobnici v Komendi. Med vojno se je že tako skromen zaslužek na gradu še prepolovil, in si je Ivanka kmalu po osvoboditvi našla novo delo v »cegvanci« - opekarni v Črnučah, ka-

mor je dve leti vsak dan na delo iz Trzina hodila peš, nato pa je do upokojitve delala v kmetijski zadrugi in za velike trzinske kmete na polju. Spominov na mladost in delo na Jabljah ima veliko, a po njenih besedah niso nič kaj lepi. »Gor sem toliko pregarala... Večkrat sem bila lačna, kot pa sita...« Življenje ji je kljub vsemu prineslo tudi marsikaj lepega. Kljub častitljivi starosti še vedno rada gleda televizijo in kritično spremlja aktualne dogodke, rada se vozi z avtomobilom, hčerka pa jo, odkar zaradi poškodb in utrujenih kosti ne more več hoditi, po Trzinu vozi v invalidskem vozičku. Doma je še vedno samostojna, je članica društva upokojencev ter vedno vesela obiskov. Kako močno voljo ima, pove podatek, da je Veliko planino prvič obiskala pri 80. letih, da pa ji tudi na stara leta ni dolgčas, skrbi kar pet vnukov, sedem pravnukov in trije prapravnuki.

Besedilo in foto: **Jasna Paladin**

Mladost v gozdu

*Prišlo bo novo leto,
v idilo zimsko, sneg odeto.
V gozdu tik nad cesto mlade
vitke smreke so čebljale.
Ostale stare in velike
ozirale so se naokoli,
kajti zadnje dni v starem letu
edinega sovražnika-človeka so se bale.*

*Naše nežne sestre male,
vsako zimo do sedaj v miru so prespale,
za sekiro pač bile so še premlade.*

*Letos pa so čudovito se razvile,
od starih smrek tako so se ločile,
da bile so vitke, zale.
V soncu, v nočnem miru
s snegom stale so pokrite,
s pajčolanom belim,
kakor gozdne vile v gozdu skrite.
Noč za nočjo veselo so čebljale,
bile življenja in lepote svoje so vesele,
jih občudoval je ves gozd daleč naokoli,
potem zajčki, srnice in ptice osamele,
mogočni hrast in tudi stare sestre bele.*

*Res, čudovito je življenje,
stare smreke so mrmrale,
nevarnost, da lahko bi se pojavil človek
s sekiro v roki, zalim so mladenkam
raje zamolčale.*

Emil Milan Kuferšin

Novoletno srečanje upokojencev

Tudi letos, kot že nekaj let doslej, smo se žerjavčki zbrali na zadnji letošnji zabavi, ki je potekala v šolski jedilnici. Zbrala se nas je skoraj tretjina vseh upokojencev, z namenom, da se poslovimo od starega leta, da slabo pustimo za seboj, dobro pa odnesemo v novo leto.

Vzdušje je bilo veselo in zabavno, za kar smo poskrbeli tudi s kratkim programom. Naš pevski zbor nam je v novi preobleki zapel nekaj pesmi, svoje pe-

kratek čas pridružil tudi župan g. Tone Peršak ter nam zaželel zdravja in sreče in hkrati izrazil željo, da bi upokojenci tudi v prihodnjem letu uspešno sodelovali na različnih področjih v občini in s tem tudi v prihodnje soustvarjali prijetno življenje v Trzinu.

Na koncu druženja smo si tudi sami med seboj zaželeli zdravja, sreče in čim več naših druženj. Dobro razpoloženi smo zaključili naše zadnje srečanje v letu 2005.

Franc Pavlič

sniške stvaritve pa so nam predstavili tudi naši pesniki Nežka, Anka in Milan. Anka z novo pesmijo z naslovom »Novoletno druženje«, Nežka s pesnitvijo »Novoletna čestitka«, kjer se je hudomušno poigrala z nekaterimi našimi člani, in Milan s svojo pesmijo »Mladost v gozdu«.

Sledila je novoletna večerja, nazdravljanje s kozarčki »rujnega« in seveda ples. Tradicija nam je narekovala, da ne sme manjkati srečelov, ki je med nami dobro sprejet, saj popestri dogajanje, posamezniki pa so deležni tudi lepih nagrad. Veliko smeha je med udeležence prinesla licitacija torte, katero je za to priložnost pripravila Zinka (Jordan). Kar nekaj udeležencev se je resno odločilo licitirati, zato je bil za torto kar precejšen boj. Na koncu je zmagovalno ceno postavil in s tem zmagal naš novi član g. Ernest, ki je torto podaril našemu pevskemu zboru in jih s to gesto prijetno razveselil.

Sredi našega praznovanja se nam je za

Novoletno druženje

*Staro leto hitro odhaja
in novo k nam prihaja.*

*Žerjavčki smo se zbrali,
da bomo praznovali-
malo poklepetali,
veselo si zapeli
in prijetno se imeli.*

*Pečenka naj velika bo,
da vinček ne stopi v glavo,
da bomo imeli dovolj moči,
ko se valček zavrti.
S plesom bolečine ukrotimo,
mladostne energije prebudimo.
Lepo se je zavrteti,
v globini duše zacveteti.
Naj prijateljstva se stko,
da lepše nam življenje bo!*

Anka Jurše

Novoletna čestitka

*Da smo žerjavčki radi veseli,
to v Trzinu vsi dobro vemo.
Pod vodstvom našega predsednika Franca
se imenitno počutimo.*

*Zna organizirati lepe izlete,
in z njimi razkazati kraje neštete.
Piknike vedre nam redno prireja,
kjer vsak se naje in dobro odžeja.*

*Za glasbene zvoke Franci Zupan skrbi,
klaviature obvlada do potankosti.
Glasbo vrti veselo in pestro,
saj je naš pravi »maestro«.*

*Plešemo, pojemo, se veselimo,
saj takšnih srečanj si vedno želimo.
Za boljše vzdušje pa še srečelov,
da vsak gre obdarjen domov.*

*Vodstvo celotno res je odlično,
zna poskrbeti dobro za vse.
Se trudijo razne dobrote nabaviti,
da počutili čim bolje bi se.*

*Da holesterol preveč nam ne pade,
predsednik s klobasami nas oskrbi.
Za stanje stabilnejše pa še Bardorfer,
redno za skuto in sir poskrbi.*

*Janez Štebetov se rad v kuhinji suče,
kuha in streže, da vse bi bilo prav.
A vedno med nami kdo se bo našel,
ki bo nehvaležno pogodrnjal.*

*Seveda brez pridnega, nežnega spola,
tudi v našem društvu ne gre.
Zato pridno in vdano Olga in Meta
potrebne zadeve lepo uredi.*

*Olga predsedniku desna je roka,
tajniške posle voditi zna.
Meta pa se z blagajno ukvarja,
tolarčke šteje, če kaj pricurlja.*

*Imamo še nekaj pridnih in skrbnih,
ki delo jim ni nikoli odveč.
Pomagajo radi, kjer je potrebno,
da lepše bi stekla zamišljena reč.*

*Na koncu leta pa kot se spodobi,
vsem naj zahvala iskrena velja.
Trdno držite vajeti v rokah,
naj se druženje ne razlahlja.*

SREČNO IN ZDRAVO 2006
*vsem tukaj zbranim želim iz srca,
da v vedrem duhu in polni zdravja,
nadaljevali bi naša druženja.*

Nežka Andrejaš

Podelitev priznanj za urejen in lep izgled našega kraja v lanskem letu

Tudi lani si je sedemčlanska komisija čez leto ogledovala vrtove, okna in balkone ter celotno urejenost posameznih hiš v Trzinu. Ponovno smo bili pred težko odločitvijo, komu podeliti pohvale za vsakoletno urejenost in lep izgled, priznanja za urejenost arhitekturno zanimivih vaških hiš in priznanja za posebno urejene in cvetoče domove v letu 2005.

Na širšem spisku za oceno se je znašlo 36 objektov, med njimi tudi nekaj lepo urejenih lokalov in podjetij. V prihodnjem letu bomo v ocenjevanje vključili tudi te. Vse pa seveda po kriterijih, ki so določeni v okviru projekta Moja dežela, lepa in gostoljubna. Hiše v naši občini smo si ogledovali v vsakem letnem času posebej, tako da smo spremljali okrasitev v božičnem času, nato spomladi ob veliki noči, še posebno pa v poletnem času, ko nas je prelepo cvetje pozdravljalo z vseh strani, končali pa smo jeseni, ko se narava umirja in pripravlja na zimski počitek.

Na žalost pa so nas pri ogledovanju prelepega cvetja - predvsem v Mlakah - dostikrat zmotile luknje in jame, s katerimi so nam vrli plinarji in komunalni delavci kar nekaj mesecev grenili življenje. Po drugi strani pa so bili naši pogledi usmerjeni v tla tudi zato, da smo se izognili kupčkom, ki jih hišni ljubljenci puščajo vseprek, njihovi ponosni lastniki pa trdijo, da to še ni od njihovega pasjega prijateljčka, ampak od sosedovega. Se pa po Trzinu lahko mirno vozimo z avtomobili, dokler ne želimo parkirati. Obljubljenih parkirišč pa

od nikoder. Če želimo obiskati najboljšega soseda, je parkirišče polno avtomobilov bančnih komitentov, obiskovalcev bifeja in, kar je najhuje, si Avto Aktiv prilagaja prostor po tleh in v višino, mi pa lahko to samo nemočno opazujemo. Seveda pa je podoben problem tudi pri parkiranju v OIC pred piramido, pa še na mnogo drugih krajih. Komisija je vse našete zadeve poimenovala »naše črne pike«. Ni se odločila, da jih javno podeli, pač pa želi z opozarjanjem nanje, s pohvalami in priznanji spodbuditi prebivalce k temu, da bo naš kraj lepši in prijaznejši.

Avto Aktiv in »grad« najbolj kvarita podobo Trzina

Državna komisija je Trzin v kategoriji manjših krajev letos uvrstila na sedmo mesto, kar je tri mesta nižje, kot smo pred tremi leti že bili. Zanimivo je, da so v kraju ocenili kot negativno dve stavbi, ki najbolj kazita izgled. Prva je ogrodje nove stavbe Avto Aktiva, druga pa večstanovanjska hiša, imenovana »grad« v obrtno - industrijski coni. Opozorila pa nas je še na nekatere slabo vzdrževane in neometane starejše hiše v starem delu Trzina. Visoko oceno smo prejeli za Center Ivana Hribarja z okolico in tudi obrtno industrijska cona je primerno urejena. Kom-

sija je zapisala splošen vtis, da tako občina kot tudi Turistično društvo in prebivalci razmeroma dobro skrbimo za urejenost kraja.

Tudi letos ne moremo mimo vseh tistih številnih posameznikov in skupin, ki ne samo pred svojim pragom, ampak tudi v okolici skrbijo za urejenost, opozarjajo na pomanjkljivosti, dajejo pobude in tudi sami kaj postorijo. Nekateri med njimi so tako rekoč tudi čuvaji proti vandalizmu, ki se v našem kraju vse bolj razrašča. Treba je storiti vse, uporabiti vse možne načine, da ga preprečimo. Omenila bi samo nekaj zavednih občanov: **Janeza, Boštjana, Zvonko, Sonjo, Ivo, Bojana** in številne druge. Zahvala pa velja tudi **Vrtnarstvu Hubat** iz Dobena in **Cvetličarni Ciklama** za podarjeno cvetje.

Zaključno prireditve, ki je potekala konec novembra, so s pesmijo in plesom popestrili **Folklorna skupina COF** iz Ljubljane, **ljudske pevke Cintara** in **fantovski oktet Vandrovčki iz Moravč**. Kot vedno na takšnih prireditvah smo ob zaključku zapeli našo Trzinko, pri tem pa sta nas spremljala harmonikarja **Grega Lap** in **Jure Pestotnik**. Za pogostitev so poskrbele članice našega **Turističnega društva**, za okrasitev dvorane pa **Vrtnarstvo Gašperlin**.

Dunja Špendal

Gospod Gregor Gorenc, Peske 3, Trzin nam je poslal naslednje pismo:

Zelo ste nas razveselili z obvestilo, da smo uvrščeni med tiste, ki pomembno prispevajo za lep izgled našega kraja. Žal se prireditve dne 25.11.2005 zaradi obveznosti nismo uspeli udeležiti. Tudi v bodoče se bomo trudili za lepo ureditev svojega doma, saj menimo, da mora človek »živeti« s krajem v katerem prebiva in da se zaradi lepega izgleda vanj tudi rad vrača. Veseli smo, da ste to opazili tudi drugi in upamo, da dobri zgledi vlečejo!

Pohvale za lepo cvetje in zelenje v zadnjih letih:

- Družina KLOPČIČ; Bergantova ulica 20
- Gospa MIRJAM MOČNIK, Jemčeva cesta 44
- Družina ŠTEBE, Ljubljanska cesta 18 A
- Družina VERTIČ, Jemčeva cesta 41 A.

Priznanja za urejeni arhitekturno značilni domačiji:

- Družina NOVAK, Habatova cesta 17
- Družina MUŠIČ, Ulica Pod gozdom 20

Pohvale za lepo cvetje in urejeno okolico doma v letu 2005:

• Družina ŽIŽEK, Pernetova ulica 16	5. mesto
• Družina GORENC, Peske 9	4. mesto
• Družina GUTMAN, Zorkova ulice 1	3. mesto
• Družina JELNIKAR, Jemčeva cesta 14 B	2. mesto
• Družina ŠLEBIR, Ulica za hribom 22	1. mesto

Turistična zveza Slovenije je na predlog TD posebno priznanje podelila tudi gostilni pri Narobetu za ohranjanje dediščine arhitekture, imena in tradicionalne kulinarike. Priznanje sta iz rok predstavnika TZS Karla Trplana prevzela **Maja** in **Boštjan Breznik**.

Šahisti ne mirujemo

Kar nekaj mesecev je že minilo, od kar smo se člani Šahovskega društva Trzin prvič oglasili s svojim prispevkom v Odsevu. Napovedali smo obveščanje o šahovskem dogajanju, zato želim bralce seznaniti z nekaj najpomembnejšimi dogodki minulega obdobja.

Za uvod najprej razveseljivo sporočilo vsem ljubiteljem šaha: jeseni nam je Občina Trzin dodelila nove igralne prostore na Mengeški cesti 9 (tam, kjer so do nedavna uradovale občinske službe). Za našo dejavnost smo šahisti dobili v uporabo dve sobi, ki smo ju sami prebelili in opremili s pohištvom. Tako se sedaj ob ponedeljkih, ki so že po tradiciji naši igralni dnevi, zopet zbiramo in preživljamo zimske večere ob črno-belih poljih ter se pripravljamo na nove nastope.

Pa pojdimo nekoliko nazaj in preglejmo dogajanja, ki so povezana s tekmovalnim udeleževanjem našega društva v minulem letu. V začetku maja smo v čast občinskega praznika organizirali tradicionalni turnir v pospešenem šahu. V prostorih osnovne šole se je zbralo kar 58 šahistov iz različnih krajev Slovenije, največ pa nas je bilo seveda iz Trzina in bližnje okolice. V devetih kolih tako imenovanega švicarskega turnirja (to je poseben način do-

ločanja igralnih parov, ko se v vsakem kolu med seboj pomerijo igralci z enakim točkovnim dosežkom) je prvo mesto osvojil mednarodni mojster Leon Mazi. Od naših članov se je najbolje odrezal **Gregor Banfi**, ki je ob koncu zasedel 17. mesto in s petimi točkami precej izboljšal svoj šahovski rating. Podoben turnir smo s pomočjo sponzorja Bar Repek organizirali tudi konec avgusta. Takrat je med 30 nastopajočimi zmagal mojster FIDE Marjan Kastelic, naš najbolje uvrščeni igralec pa je bil **Borut Bajec** na osmem mestu. Meseca oktobra in novembra smo s tremi našimi ekipami (imena nosijo po sponzorjih društva) sodelovali v Domžalsko - kamniški ligi. Tekmovanje je potekalo v »resnem« šahu, igrali pa smo devet zaporednih tednov, vsakič po en dvoboj. Liga je bila zaradi številčnosti nastopajočih razdeljena v dva dela. V prvi, močnejši skupini je igrala ekipa Bar Repek (**I. Rojs, N. in D. Jukan, M. Mihelič, G. Banfi, M. Tunjic in K. Koštic**) in ob koncu pristala na osmem mestu med desetimi moštv. Zmagovalci so postali člani ŠD Vele Domžale, ki že nekaj časa veljajo za najmočnejše šahovsko moštvo našega področja.

V drugi ligi, kjer je nastopalo 14 ekip, smo se po uvrstitvi odrezali dosti bolje. Moštvo glavnega društvenega sponzorja Buscotrade (**A. Grum, V. Skok, B. Bajec, V. Urbanc, I. Hodžič in P. Ivič**)

si je priigralo visoko tretje mesto. Razen bronastega odličja za ekipni dosežek smo po kriteriju uspeha na posameznih deskah edini v ligi osvojili kar štiri medalje (eno zlato, dve srebrni in eno bronasto). V isti ligi je nastopila še tretja naša ekipa Rustika Masiva (**J. T. Miklavc, F. Banko, S. Mlakar, B. in M. Kesič, J. Andlovic in I. Varga**) ter presenetila s solidnim osmim mestom in eno medaljo.

Vse tri ekipe smo se ob koncu ligaškega tekmovanja udeležile še zaključnega hitropoteznega turnirja v Komendi. Po petih odigranih kolih smo bili zelo blizu novemu odličju, saj je naša najboljša postava, ki je nastopila pod imenom Bar Repek, le za pol točke zgrešila tretje mesto med 21 ekipami. Najbolje je šlo **Mirku Tunjicu**, ki je premagal vse nasprotnike, **N. Jukan** je priigralski tri točke, po dve in pol pa sta jih prispevala še **I. Rojs** in **G. Banfi**.

V obravnavanem obdobju so posamezni člani društva nastopili še na različnih drugih turnirjih, ki jih je v ljubljanskem in predvsem v širšem slovenskem prostoru na pretek (večino razpisov najdete na spletni strani Šahovske zveze Slovenije, kjer so potem objavljeni tudi vsi rezultati), sedaj pa je v teku že 58. ljubljanska delavska šahovska liga, kjer zopet nastopamo s tremi ekipami. O doseženih rezultatih bomo poročali kasneje - po zaključku tekmovanja.

Andrej Grum

Vabilo Turističnega društva

Turistično društvo Trzin vas vabi na:

- rezbarsko delavnico pod mentorstvom gospoda Marjana Vodnika ob torkih od 17. do 19. ure v tehnični učilnici OŠ Trzin;
- terapevtsko gimnastiko ob torkih od 18.30 do 19.30 v mali telovadnici OŠ Trzin. Voditeljica je članica TD, priznana terapevtka;
- ustvarjalne delavnice vsak ponedeljek v Centru Ivana Hribarja od 17. do 19. ure pod mentorstvom gospe Žarke Boltin - Kregar. Za vsakokratno delavnico je v Občinskem informativnem središču, Ljubljanska 12/f, na voljo informacija o potrebnih pripomočkih.

TD Trzin

Trzinski planinci v rudniku svinca in cinka v Mežici

Trzinski planinci smo jo 10. decembra mahnilo namesto na zasnežene vrhove kar v podzemlje. Natančneje - v podzemlje Pece, tako da ne bi kdo rekel, da izlet nima nobene zveze z gorami. Zbralo se nas je točno 17, kar je bilo ravno pravnjše število za mali avtobus. Prvo zanimivo presenečenje dneva je bilo za volanom avtobusa - mlada voznica, ki je izgledala silno prijazna, kot pa se je hitro izkazalo, tudi zelo spretna za volanom malega vozilca, ki je bilo v primerjavi z vlačilci, ki jih je včasih vozila, prava igračka. Vožnja do Mežice je kar hitro minila, čeprav so ovinki na koncu nekaterim povzročili »morsko bolezen«. Manj težav smo imeli z vožnjo v podzemlje. Opremljeni z anoraki, čeladami in svetilkami smo se stisnili v pravi rudarski vlakec, v katerem smo zaradi ropota in nevezmetenih vagonov včasih imeli občutek, da se peljemo »sto na uro«. A je bilo res zabavno, še posebej takrat, ko smo ugasnili svetilke in preizkušali, če je tema v vagonih kaj drugačna od običajne teme. Izstopili smo na postaji »Moring« na 8. obzorju in začel se je vznemirljiv potep po rudniku. Prijazen vodnik je povedal veliko zanimivega, še boljši občutek o

In še nekaj kratkih novičk

- V decembru smo planinci doživeli še dva občna zbor (enega društvenega in enega MO-jevskega) in novoletno srečanje mladinskega odseka. V januarju pa nas čakajo malo bolj »sneženi« izleti: eno sankanje, ene igre na snegu in en pravi zimski vzpon. Za več informacij nas spremljajte na spletni strani www.onger.org in na plakatih na oglasnih deskah.
- Program izletov za leto 2006 je objavljen na spletnem naslovu www.onger.org/depo/vo/2006prog_izlet.pdf, prav tako pa so bili izleti objavljeni v Ongrčkih, ki so izšli decembra, najdete pa jih tudi na naslovu www.onger.org/depo/ongrcki/ongrcki2005_1.pdf.

Se vidimo!

Še nekaj zanimivih podatkov o »Dolini smrti«

Prav pretresljivi so podatki, da so bili ti kraji pred tridesetimi leti zaradi hude onesnaženosti razvrščeni v 4. razred onesnaženosti ozračja.

V okolici Črne, Žerjava in Mežice so že leta 1961 ocenili, da je gozd poškodovan na površini skoraj 1.500 hektarov, od tega je bilo skoraj deset odstotkov povsem uničenega. Ob preučevanju dve leti kasneje so se te površine povečale že na 2.360 hektarov, leta 1966 pa je bilo samo v okolici Žerjava več kot 2.000 hektarov poškodovanih gozdov. Sredi 70. let so se poškodbe na gozdovih še širile, bilo jih je že 2.700 hektarov, od tega že 280 hektarov goličav, ki so strnjene v glavnem okoli Žerjava (Dolina smrti). Prav v tem času je prihajalo do najmočnejših ožigov, gozdno drevje ni propadalo le znotraj opredeljenega emisijskega območja, temveč se je širilo tako, da je bilo ob koncu desetletja že več kot 3.200 hektarov poškodovanih gozdov. Hitro propadanje gozda, ki je imel na strmih pobočjih s plitvo prstjo izrazito varovalno funkcijo, je sprožilo zelo hudo degradacijo okolja, ki bi se tudi pri takojšnjem prenehanju onesnaževanja težko popravilo.

Do leta 1978, ko so v topilnici vgradili filtre in so se zmanjšale emisije svinca in drugih kovinskih delcev, so pogosto ugotavljali močno povišane koncentracije svinca v listnati zelenjavi in gomoljnicah (v kilogramu korenju je bilo do 39 mg svinca, drugod po Sloveniji pa v povprečju 0,29 mg!).

V začetku 90. let, ko so se tudi zmanjšale količine industrijskih emisij, so predvsem ekonomski (manj okoljevarstveni) razlogi pripeljali do tehnoloških izboljšav in do zmanjševanja in opuščanja industrijske proizvodnje.

Emil Pevec

tem, kakšen je bil rudarski vsakdan pod zemljo, pa smo dobili ob lutkah rudarjev. Za največ zabave je poskrbela tista, ki smo jo »presenetili« na rudarskem stranišču. Zanimiv ogled je prehitro minil in čakala nas je vožnja na svetlo.

Na poti domov smo se ustavili še v »Dolini smrti« - v Žerjavu, kjer bližnja, še vedno precej gola pobočja kažejo strupene vplive topilnice svinca v kraju.

V Črni smo se nato ustavili še ob legendarnem medvedu, ki bi si na stara leta verjetno zaslužil, da ga kdo malo »sfrizira«, če je že na ogled v središču kraja. Potem smo se brez »morske bolezni« v prijetnem vzdušju odpeljali proti Trzinu, vmes pa uspešno rešili nagradno vprašanje, ki je nekaterim prineslo majice, drugim pa bonbone.

Irena Mučibabić

Zaključek orientacijske sezone v Benetkah

Tudi lanskoletna orientacijska sezona se je zaključila na tradicionalen način, s tekmovanjem v Benetkah. To je veliko tradicionalno mednarodno tekmovanje, na katerem se vedno zbere pisana množica tekmovalcev, letošnje pa je bilo že 26. po vrsti. Tekmovalci tekmujemo v različnih kategorijah, ki se ločijo po tehnični zahtevnosti, spolu in starosti, od najmlajših, ki so komaj shodili, do najstarejših, ki že dolgo vztrajajo v tem športu. Tekmovanja smo se v nedeljo, 13. novembra, med kar 3160 tekmovalci, udeležili tudi štirje Trzinci. Poleg Anje, Mateje in mene je tekmoval tudi Vid, ki je pred kratkim dopolnil dve leti.

Tekmovanje ni privlačno le zaradi tradicionalnosti in množičnosti, ampak predvsem zato, ker je to mestno tekmovanje, ki poteka v starem mestnem jedru slikovitih Benetk. To je pravo doživetje, ki marsikomu poplača trud, ki ga je na tekmovanjih, treningih in pri organizaciji tekmovalcev vložil prek celga leta in tako na lep način zaključi sezono. Pa ni samo slikovitost tista, ki nas, »orientaciste«, vleče v to mesto. Ulice Benetk so res posebne. Pri orientacijskem teku, kjer moramo sami izbirati pot med kontrolnimi točkami, posebno v Benetkah poteka, kot bi bili v labirintu ozkih ulic in prehodov. Vse ulice so si podobne. Zelo je potrebno biti pozoren, kje si in v naprej načrtovati celotno pot do naslednje kontrole, ji sproti slediti, da se ne boš nenadoma znašel v slepi ulici ali pa pred kanalom, kjer ni mostu. Poleg tega je v nekaterih ulicah velik »promet«, ki ga ustvarjajo turisti in se je včasih težko prebiti naprej. Dolžine prog, ki so pri orientacijskem teku vedno izmerjene kot »zračne« razdalje med kontrolami, je dejanska dolžina proge v Benetkah veliko daljša. To pomeni, da sem za svojo progo z dolžino 6.650 metrov, dejansko pretekel več kot devet kilometrov in ker v Benetkah ni nobenega vzpona, tega dejansko predstavljajo mostovi, kjer je pri vsakem potrebnem narediti nekaj stopnic navzgor in nato navzdol. Teh je bilo na moji progi kar 44.

Mateja in Anja sta tekmovali v isti ka-

Anja, Vid in Mateja pred štartom mednarodnega tekmovanja v Benetkah

tegoriji (DC) z dolžino 4.170 metrov. Mateja je med 72 tekmovalkami dosegla 31., Anja pa 52. mesto. Jaz sem v kategoriji HB1 med 90 tekmovalci dosegel 69. mesto. V elitnih kategorijah je med ženskami zmagala Švicarka Simone Niggli-Luder, ki je za progo dolgo 8.100 metrov potrebovala 53 minut in 5 sekund. Simone je aktualna svetovna prvakinja v orientacijskem teku, ki je letos na Japonskem osvojila vse medalje v vseh disciplinah, ki so v programu Svetovnega orientacijskega prvenstva (šprint, srednje proge, dolge proge in štafete). Ko je Simone predlani dosegla enak dosežek, je postala švicarska športnica leta. Med moškimi je v Benetkah zmaga prav tako šla v Švico, saj je bil najhitrejši Christian Roggenmoser, ki je za progo dolgo 10.410 m potreboval 60 minut in 30 sekund. In kako je Vid opravil s svojo progo? Za tako mlade tekmovalce, je proga speljana tako, da tekmovalce do kon-

trolnih točk, če se te že ne vidijo, pridejo s pomočjo obešenih trakov, na kontrolnih točkah pa je poleg zastavic tudi kakšna od slikica živalic, iz pravljič ali iz risank. Podobno je bilo tudi na Jesenskem orientacijskem srečanju v OIC Trzin, kjer je nastopilo kar 19 mladih orientacistov. Pri teh tekmovalcih čas ni pomemben, važno je, da pridejo na cilj in najdejo vse kontrolne točke. Organizator vse tekmovalce enako obdari, ne glede na njihov rezultat in ne glede na to, če jim na progi pomagajo starši, kar je dovoljeno.

Odlični rezultati trzinskih orientacistov

Lani smo Trzinci v Slovenski orientacijski ligi dosegli odlične rezultate. Slovenska orientacijska liga ali SOL so tekmoval-

nja, ki so takoj za Državnimi prvenstvi za orientaciste najpomembnejša. Lani je za SOL točkovalo šest tekmovalcev, od katerih so v uvrstitev šteli štirje najboljši rezultati. **Mateja Keresteš** je v kategoriji Ž21B (ženske nad 21 let - B razred), med 15. tekmovalkami, osvojila odlično 2. mesto, medtem ko je **Anja Babič** v isti kategoriji osvojila 5. mesto. **Krešo Keresteš** je v kategoriji M21A (moški nad 21 let - A razred), med 23. tekmovalci osvojil 5. mesto.

Poleg SOL je bila lani prvič organizirana tudi Slovenska Pre-O liga v precizni orientaciji. Vsa tri tekmovanja smo organizirali prav člani Orientacijskega kluba Trzin. Precizna orientacija je športna panoga, ki je zelo sorodna orientacijskemu teku in kjer lahko invalidi popolnoma enakovredno tekmujejo z ostalimi, ne glede na spol, starost in stopnjo invalidnosti. Žal zaradi organizacije tekmovanja nismo mogli vsi tekmovalci, vendar so naši člani, ki se

ukvarjajo izključno s to športno disciplino dosegali izjemne rezultate. V kategoriji Pre-B (B razred) je v konkurenci 22. tekmovalcev zmagal prav član OK Trzin, **Timi Čížek**, v kategoriji Pre-A (A razred) pa je **Niko Čížek** osvojil odlično 2. mesto za Sandijem Kmetičem iz Ljubljane, v konkurenci 24. tekmovalcev. Anja je z nastopom na dveh tekmovanjih osvojila 9. mesto, Mateja pa z nastopom na le enem tekmovanju, 17. mesto. S koncem zelo aktivne sezone v klubu nismo prenehali z delom. Poleg tega, da so rezultati prek sezone zelo odvi-

Ker sem omenil Jesensko orientacijsko srečanje v OIC Trzin, izkoristim priložnost in se v imenu organizatorjev in vseh 92 tekmovalcev, ki so na tekmovanju nastopili, zahvaljujem vsem sponzorjem, ki so nam pripomogli finančno ali pa s praktičnimi nagradami, da smo tekmovanje uspeli realizirati. Še posebej se zahvaljujem Turističnemu društvu Trzin, kakor tudi sosedom, ki so nam pomagali pri ureditvi tekmovalnega prostora in promociji našega kraja.

sni od zimskega treninga, smo že pričeli s pripravami na tekmovanja, ki jih nameravamo organizirati v sezoni 2006. V letošnjem letu bomo organizirali državno prvenstvo v disciplini sprint, državno prvenstvo v precizni orientaciji, šolsko državno prvenstvo v šolskem orientacijskem teku (skupaj z OŠ Trzin), tri tekmovanja v precizni orientaciji za Slovensko Pre-O ligo 2006, jesensko orientacijsko srečanje v Trzinu in tekmovanje na Florijanovem sejmu.

Krešo Keresteš,
Orientacijski klub Trzin

Praznični december v trzinski knjižnici

Krajevna knjižnica Tineta Orla je v skoraj dveh letih svojega delovanja lepo zaživela. Police se hitro polnijo z novimi knjižnimi in neknjižnimi gradivom. Tudi vi, spoštovani obiskovalci, nam podarjate veliko knjig, za kar se vam iskreno zahvaljujemo. Trudimo se narediti lepo zbirko gradiva vseh vrst, da boste prav vsi lahko na naših policah našli kaj zase. Soba za najmlajše je postala prijeten kotiček za preživljanje prijetnih uric ob

radi stiske s prostorom je soba za predšolske otroke v tem času zaprta (vsako sredo od 17.00 do 18.45), za kar se vsem našim obiskovalcem opravičujemo.

Za osnovnošolce vsak mesec pripravimo knjižno uganko, ki jo lahko rešijo s pomočjo priloženih knjig. Izmed rešenih ugank izžrebamo eno, srečni izžrebanec pa prejme knjižno nagrado.

V prazničnem decembru so otroci na pravljičnih uricah izdelali novoletne okraske iz slanega testa, ki smo jih obesili na drevesce v sobi za predšolske otroke.

Za vse trzinske otroke pa smo pripravili tudi pravljično urico z obiskom Božička. Potekala je v dvorani Marjance Ručigaj, razveselili pa smo 40 otrok, ki so prišli v spremstvu svojih staršev.

Nato pa smo gostili še Lut-

kovno gledališče Tri in njihovo predstavo Egon, z lepo božično tematiko. Tudi ta predstava je bila lepo obiskana.

Polona Pavšek

branju in igranju, na voljo pa so tudi štirje računalniki za uporabnike z dostopom do svetovnega spleta.

Za najmlajše so vsak teden v knjižnici tudi pravljične urice, ki za dve skupini potekajo od oktobra do maja. Skupini sta zaključeni, povpraševanje pa veliko. Pravljičarka Sonja vsak teden predstavi eno pravljičko, nato pa skupaj z otroki ustvarjajo na temo te pravljičke. Za-

Vabimo vse, ki nas že poznate, in tiste, ki nas še ne, da nas obiščete in da skupaj naredimo našo knjižnico še bolj živo in prijetno!

Za konec le še nekaj splošnih informacij:

- za vpis v knjižnico potrebujete le osebni dokument
- vse storitve, razen zamudnine, so brezplačne
- strošek izdelave članske izkaznice je 300 sit
- knjižnične usluge nudimo le ob predložitvi članske izkaznice
- ob vpisu postanete člani Knjižnice Domžale, kar pomeni da si gradivo lahko izposojate v vseh njenih enotah
- delovni čas:
ponedeljek, sreda in četrtek od 15. do 19. ure
torek in petek pa od 9. do 13. ure

Knjižnici so podarili knjige:

Francka in Tone Gortnar, Darja Hren, Klemen Hren, Zdenka Kos, Valentina Kralj, Marija Lukan, Stane Lukežič, Nataša Pavšek, Nataša Peternelj, Ivanka in Zvone Poje, Maja Rakun, Matjaž Ribaš, Andraž Udovič in Anže Udovič.

Glasbena šola L'ARTKO v Trzinu

Vlanskem septembru so se - tudi po spodbudah Turističnega društva Trzin - odprla vrata naše glasbene šole, ki ponuja učencem poučevanje klavirja, sintisejzerja, klavirske in diatonične harmonike, flavte, kitare (tudi bas in električne) ter solopetja, organizira pa tudi glasbne urice za najmlajše, ki skozi igro spoznavajo svet glasbe.

Šola deluje po programu državnih glasbenih šol, v katerih učenec dobi predpisano snov, potrebno za opravljen letnik, in po ljubiteljskem programu, ki je bistveno bolj prožen. Učenci sproti - ob osvajanju osnov instrumenta in glasbene teorije - igrajo želene skladbe, primerne njihovem znanju.

Šola je primerna za vse starosti

Glasba je univerzalni jezik, s katerim bolje in lažje izražamo svoja čustva, zato veliko pripomore k celostnemu osebostnemu razvoju otroka ali tudi starejših oseb, ki na ta način lahko uresničijo neizpolnjeno željo iz otroštva.

Potreba po glasbenem izobraževanju je vse večja. V glasbenih šolah že zaradi prostorske in kadrovske omejitve ne morejo sprejeti vseh zainteresiranih, zato je še toliko bolj dobrodošel prostor v naši glasbeni šoli, kar potrjuje tudi velik vpis za prvo leto delovanja. Pretežni del naših učencev je iz Trzina, slaba četrtnina pa iz Domžal, Mengša ter ljubljanskega in kamniškega okoliša.

Trudimo se nuditi učencem vse najboljše. Kolektiv šole je mlad in strokovno usposobljen, prizadeva si za optimalno podajanje snovi in se učen-

Tudi ustvarjalne delavnice še bodo

Oblikovanje je stalnica v mojem življenju in še vedno zapolnjuje moj delavnik, mogoče v manjši meri kot pred odprtjem glasbene šole. Pa vendar verjamem, da se bomo tudi na tem področju še srečali in lepo ujeli na kakšni ustvarjalni delavnici.

Vabilo na nastop

Vabimo vas na nastop učencev naše glasbene šole, ki bo v četrtek, 2. februarja 2006, ob 17. uri v Kulturnem domu Trzin.

cem prilagaja v največji možni meri. Tudi prostorski pogoji za naše delo v Centru Ivana Hribarja, ki je že tako ali tako trzinski kulturni hram, so zelo dobri. Šolnina - nenazadnje smo zasebna šola, ki ne prejema pomoči iz državnega proračuna - je zelo sprejemljiva, s čemer so zadovoljni otroci in starši.

Z Občino Trzin lepo sodelujemo. Ni samo v interesu šole, pač pa tudi občine, da ima čimveč glasbeno vzgojenih otrok, ker bodo ti dajali kraju večjo širino pri posameznih kulturnih dogodkih. Starejših učencev je zaenkrat še nekoliko manj, vendar so naše učne ure tudi zanje nadvse lepi trenutki, ki jim dajejo glasbeno bogastvo in vračajo prav posebno zadovoljstvo. Za začetek ni nikoli prepozno...

Doslej smo že sodelovali pri nekaterih dogodkih v občini. Eden od teh je bil novoletni koncert, ki ga je organiziralo Društvo prijateljev mladine v kulturnem domu; na njem je sodelovalo tudi šest naših učencev. Drugi dogodek je bila predstavitev knjige Mira Štebeta »Preizkušnje«, ki je tudi name naredila velik vtis. Kdor prebere knjigo, vidi, kaj ljudje vse zmoremo in prenesemo. Če se v tako hitrem času, ki nas, hočeš nočeš, vleče vase, samo za hip ustavimo in zamislimo, kaj nas dela srečnejše in boljše, začutimo, da so nam (enim bolj, drugim manj) preizkušnje naložene. Ko jih preživimo, postanemo močnejši. Na koncu leta, ko nekako nehote delamo obračun sami s seboj, se še bolj zavemo, kako pomembno si je vzeti čas zase, za svoje drage in uživati v trenutkih in majhnih rečeh.

Z učenci naše glasbene šole se sedaj s posebnim zadovoljstvom pripravljamo na nastop v februarju. Nam in učencem je to posebno veselje in

skrb, da bomo čim boljši. Saj poznate tisto, da sta največja slast in čar v poti, cilj pa je krona prehojenega. Vsi skupaj želimo občankam in občanom vse najlepše z željo po čimveč petja, plesa, vesele muzike in da bi na hrbtu namesto slabe volje nosili na primer kitaro, s katero bi radostili sebe in druge.

Renata Smolnikar

Spoštovane občanke in občani!

V zadnjem času so se v javnosti ob predstavitvi predlogov sprememb Zakona o zaščiti in reševanju pojavile številne debate glede vloge civilne zaščite. Ker želimo v Civilni zaščiti Trzin predstaviti njeno delovanje in aktivno sodelovati pri spremembah le - te v prihodnosti, dovolite, da vas povabimo na

okroglo mizo na temo Sodobne vloge civilne zaščite,

na kateri bodo sodelovali:

Zoran Rink

poveljnik CZ občine Trzin

mag. Andrej Kovačič

namestnik poveljnika CZ občine Trzin

predstavniki zaščite in reševanja

Republike Slovenije

Okrogla miza bo potekala v četrtek, 16. februarja 2005, ob 13. uri v prostorih kulturnega doma občine Trzin na Mengeški cesti 9.

Vabljeni ste vsi, ki vas ta tema zanima, še posebej pa:

predstavniki medijev

•

župani občin:

Trzin, Mengeš, Domžale in Ljubljana

•

poveljniki civilne zaščite
sosednjih občin

•

člani civilne zaščite občine Trzin

•

delavci občinske uprave občine Trzin
predstavniki gasilskih zvez in

•

predstavniki trzinskih društev

Otroški parlament na OŠ Trzin

Otroški parlament je oblika sodelovanja med šolo, civilno družbo in vlado. Na njem se razpravlja o problemih družbe, otroci povedo svoja mnenja, odrasli ta mnenja upoštevajo, ker tako lažje sprejemajo odločitve.

Nekaj o zgodovini otroškega parlamenta

Participacija (udeležba) slehernega člana skupine (družbe) pri sprejemanju odločitev je temelj demokratične ureditve. Pomembna je za člana samega pa tudi zaradi dolgoročnega interesa skupine (družbe), katere uspešno upravljanje temelji na poznavanju potreb in interesov vseh članov. Zaradi razvite participacije je mogoče pričakovati tudi bistveno zmanjšanje nezazelenih (deviantnih) vedenj. Pravila, ki jih člani v razpravi predelajo in osvojijo, so bolj spoštovana in učinkovita.

Otroško participacijo v njenih različnih vidikih na več mestih opredeljuje tudi Konvencija OZN o otrokovih pravicah. Ob razkrajanju starih družbenih matrik in na začetku preurejanja družbe je izginilo tudi nekaj oblik otroške participacije (Pionirska organizacija, mladinske delovne akcije, Zveza socialistične mladine pa se je preoblikovala v politično stranko). Hkrati s prvimi večstrankarskimi volitvami so se pojavile pobude za nove oblike otroške participacije. Leta 1991 je Zveza prijateljev mladine Slovenije (ZPMS) prvič organizirala srečanje osnovnošolcev s predstavniki državne oblasti (na temo ekologije), ki se ga je šele v naslednjih letih prijelo ime »Otroški parlament«. V naslednjih letih je ZPMS spodbujala razvoj parlamentov na šolski, občinski, regijski in državnih ravni.

Nekaj let po začetku delovanja otroškega parlamenta je stopila v veljavo tudi nova šolska zakonodaja, ki je ta proces podprla. Zakon o OŠ je uzakonil pol ure tedensko za oddelčne skupnosti (tako imenovane razredne ure, ki so pravzaprav baza parlamenta), v Pravilniku o pravicah in dolžnostih učencev osnovne šole pa se je pojavila zahteva, naj ravnatelj zavoda omogoči sklic parlamenta oziroma šolske sku-

pnosti dvakrat letno. Enkrat se obravnava državna ali nacionalna tema, to je tema, ki so jo otroci izbrali za naslednje šolsko leto in je enotna za vso Slovenijo, druga tema pa izhaja iz interesov učencev na določeni šoli.

V preteklih letih so se zvrstile naslednje nacionalne teme: Ekologija, Prijazna šola, Prosti čas, Nasilje in odnosi med vrstniki, Zasvojenost, Odnosi med učenci in učitelji, Šolska pravila, Mediji, Državljan Evrope. Nekatere teme se pojavljajo že drugič, letošnja tema pa so tabuji - prepovedane stvari.

Kaj so tabuji?

Tabuji so v bistvu prepovedi posebne vrste, ki jih poznajo vse družbe in kulture in njihovo kršenje tudi radikalno sankcionirajo. Gre za neke vrste socialna pravila. Ko so učenci razglabljali o tabujih (v meseci septembru so na šoli o tem naredili tudi anketo), pa se je izkazalo, da so zanje tabuji bolj stvari, o katerih se ne spodobi govoriti ali se premalo govori.

Na vprašanje, kaj je zate tabu, so otroci na trzinski šoli odgovarjali: učna neuspešnost, imetje staršev, ljubosumnost med brati in sestrami, prepiri med starši, spolnost, smrt ali huda bolezen, drogiranje, nasilje, posilstva, razveze, homoseksualnost, nezakonitosti, goljufije, izbrisani, samomori, prostitucija, govorjenje o drugačnih (inva-

lidi, umsko manj razviti) in druženje z njimi...

Na razredni uri so se posamezni oddelki domenili, kateri temi se bodo bolj posvetili. Mnogi so brali različne knjige, v katerih je opisanih veliko »prepovedanih stvari«. Za prvo izvirno slovensko mladinsko temo velja Gimnazijka **Antona Ingoliča**, ki je izšla leta 1967, ena zadnjih pa je Gimnazijec **Igorja Karlovska** iz leta 2004. V vmesnem času je izšlo veliko mladinskih književnih del, ki obravnavajo tabu teme (spolnost, droge, nasilje, smrt, samomor, umor, posilstva, zlorabe). Na delnem kulturnem dnevu so oddelki razpravljali o njihovi temi in pripravili predstavitev za šolski parlament (plakat, dramatizacija, pesem, pismo...). Šolski parlament je bil organiziran v petek, 10. decembra, nanj pa so bili povabljeni tudi predstavniki staršev, občine, društva prijateljev mladine. Sestanek se je pričel s himno, nagovorom ravnatelja, v nadaljevanju pa so srečanje vodili izvoljeni predstavniki učencev **Nataša Pirc**, **Tadej Bevk** in **Tim Poldogar**. Posamezni oddelki so v nekaj minutah predstavili njihova mnenja. Izbrali so teme: nasilje med vrstniki, nasilje starejših nad mlajšimi, zlorabe snovi (kajenje, mamila, alkohol, hrana), naredili so anketo o zlorabi, revščina ali socialna neenakost, razveze in nove družine. Povabljeni gostje so pohvalili delo

otrok in dali pobudo, da bi njihove izdelke razstavili tudi v občinskem razstavišču. V mesecu januarju je naša šola organizatorica medobčinskega otroškega parlamenta šol (občine Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovica...). Pri tem računamo na pomoč Zveze prijateljev mladine, staršev, občine, saj je sre-

čanje tudi priložnost za promocijo šole in kraja. Predstavniki naše šole se bodo konec februarja udeležili tudi državnega otroškega parlamenta.

Razpravljali smo tudi o drugi temi za šolski parlament, ki izhaja iz potreb otrok naše šole. Dani so bili štirje predlogi: reševanje konfliktov in medvr-

stniško posredovanje, poklici, urejenost šolskih prostorov, drugačni ljudje (prizadeti). Na naslednji razredni uri se bodo oddelki domenili za eno od teh tem, domenili se bomo za enotno temo, o kateri bomo razpravljali aprila.

Marja Gerbec,
mentorica Skupnosti učencev šole

Potepanje po Egiptu - puščavski deželi z zelenim srcem, ki ga oživlja reka Nil

Egipt je ena turistično najbolj priljubljenih destinacij na našem planetu, saj je že grški zgodovinar Herodot, ki je živel okoli 485 - 425 pr.n.št. dejal, da je tu najti »več čudovitih stvari in osupljivih del kot v katerikoli deželi«. No, s tem se lahko vsaj delno strinjam, saj je ta pretežno puščavska pokrajina, skozi katero teče reka Nil, ki pomeni življenje, prava zakladnica nekdanje tako mogočne staroegipčanske civilizacije. Civilizacije mogočnih faraonov, ki so za seboj pustile ogromno dediščino, od arhitekture, slikarstva, kiparstva do pisave, s pomočjo katere se nam je razjasnil velik del njihovega izročila, od kulture, politike do religije. Vse to je, skupaj z gonjo Egipčanov za zaslužkom, vodilo k množičnemu organiziranemu turizmu, ki skupine ljudi iz celega sveta kot po tekočem traku pošilja na hitre ogledne ture imenovanih znamenitosti. Nabašejo jih v letala, iz letališč takoj strpajo v avtobuse in nato zapeljejo v hotel z ne vem koliko zvezdicami. Potem jim tam postrežejo z »egipčansko hrano«, ki je kakopak velik približek evropski hrani, in jih udobno namestijo v prijetne, načičkane sobe, tako da nimajo prav nobene pristnega občutka o tem, kakšen je pravzaprav tisti pravi Egipt za visokimi hotelskimi zidovi. Če imajo srečo, se jim morda prikaže v sanjah. Kajti tisti teden ali dva preživijo približno nekako tako, da jih šofer z avtobusom dan za dnem prevaža od mesta stalne namestitve pa do točk ogleda, kot so Kairo, piramide v Gizi, Dolina kraljev in kraljic (grobnice faraonov, njihovih kraljic in odličnikov), raznoraznih veličastnih templjev, kot je na primer Amonov tempelj v Karnaku, Horusov v Edfuju, Tempelj Ramzesa II. v Abu Simblu itd. No, nekateri si privoščijo tudi ogled mesta

Asuan, kjer se začne arabski svet počasi stapljati s črno Afriko, morda se do tja celo pripeljejo s faluko, egipčansko jadrnico. Tisti bolj romarsko navdahnjeni pa jo morda ucvrejo na Sinajski polotok, kjer se od vznožja tik najstarejšega še delujočega samostana svete Katarine odpravijo na goro Sinaj, kjer naj bi, kot pravi Biblija, bog Jahve Mojzesu razodel deset božjih zapovedi. Nekateri pa odpotujejo v Egipt samo zato, da se nastanijo v kakem hotelskem komercialnem obmorskem naselju, kot je na primer Sharem al Sheikh, kjer nato prebivajo v hotelih ali apartmajih, ki jih množično zidajo po enem in istem kopitu, podobno kot otrok v peskovniku z

enim samim modelčkom dela potičke iz mivke. Edino, kar je tukaj vredno doživeti, je snorklanje ali potapljanje v Rdečem morju, pravem, še neokrnjenem podvodnem kraljestvu živopisanih koral in ribic.

To je seveda en način potovanja, meni nič kaj pisan na kožo. Saj mi prav nič ne ugaja cele dneve s skupino pridno racati za vodičem, se po cestah voziti v konvojih, zastraženih z vojaško policijo, in si ogledovati le strogo določene znamenitosti, ne da bi iz same radovednosti imel možnost pogledati še mesto, vas ali pa kak palmov gaj, ki se slučajno nahaja tam v bližini. Še dobro, da obstajajo tudi drugi načini, ki bolj

Bela puščava. Egipt je pretežno puščavska dežela. Na desni strani Nila leži Vzhodna ali Arabska puščava, na levi pa Zahodna ali Libijska. Poleg tega je puščavski tudi Sinajski polotok, ki je zanimiv zaradi pustih rdečkastih gora. Puščavski svet zna biti zelo raznolik, saj je na tem področju najti tako peščene sipine, kot tudi skalnato puščavo (belo ali črno). Posebej lepa je t.i. bela puščava, posejana z ogromnimi belimi kamnitimi gmotami, ki jih je veter tako izoblikoval, da so od daleč videti kot ogromni cvetovi - v skladu s tem so jih poimenovali puščavske rože.

ustrezajo moji nemirni naravi. Ena izmed možnosti je lastni prevoz, da se vozilo najame ali pa se ga pripelje od doma. Jaz sem tokrat potovala v družbi še sedmih popotnikov, brez agencije, od katerih nas je iz Slovenije v Kairo z letalom priletelo šest, dva pa sta se od tam pripeljala z vojaškim tovornjakom, dobro predelanim v pravo popotniško gnezdo, opremljeno z udobnimi sedeži, s štedilnikom in hladilnikom. Pri tem je meni najbolj ljubo to, da se lahko na tem vozilu med vožnjo izvrstno sedi na strehi (če si pripravljen za to stakniti nekaj modric na riti), pri čemer je poglavitna prednost ta, da si s pokrajino, skozi katero se voziš, nenehno v neposrednem stiku. Takšne vrste potovanje nikogar od prisotnih ne ujčka v naročju mondenih hotelov, ampak si je potrebno vsak dan na novo poiskati prenočišče pod puščavskim nebom, posejanim z zvezdami. Nikoli vnaprej ne veš, kje boš spal, kaj boš jedel, niti tega, kam točno si namenjen. Za spanje se ponavadi začne iskati prostor, ko se sonce kot pomarančni sok razlije čez nebo, kdaj pa celo v čisti temi, kajti ko smo bili mi tam, oktobra in novembra, so bili dnevi že zelo kratki, in je sonce zahajalo okoli šestih, potem pa že okoli petih. Prenočevali smo na peščenih puščavskih planotah, v objemu skalnatih gmot, ob cestah, na njivah in v drevesnih nasadih. Pri tem smo se vedno izogibali bližini naselbin, da ne bi imeli sitnosti s policijo. Ti morajo namreč skrbeti za varnost tujcev, in neradi dovolijo prenočevati v šotorih sredi divjine, kjer po njihovem preteži nevarnost iz vsakega vogala. Jaz pa bi rekla, da znajo biti oni včasih bolj nevarni kot pa tiste nevarnosti, proti katerim se sami borijo. Kot na primer prvo noč, ki smo jo prebili nekje ob robu Kaira na nekem gradbišču in nam policaji celo noč niso dali miru. Nenehno so se sukali okoli naših šotorov in spraševali, kaj delamo tam in kdaj mislimo oditi. Ko se nam je že uspelo dogovoriti s šefom policije, da sicer lahko prespimo, le da moramo zjutraj zgodaj oditi, še ni bilo miru. Tudi potem, ko smo zdrsnili v nemiren sen, so okoli naše postojanke kolovratile majhne nadute policijske »ribe«, ki očitno niso imele nič pametnega početi, in težile. Iznenada se je šotor, v katerem sva spali moja sestrična Katja in jaz, pričel majati, od zunaj je bilo slišati glasove, tik zatem pa so po

Rdeče morje. Rdeče morje, ki je sicer turkizne barve, ob večerih, ko zahaja sonce dobi rdečkast lesk. Drugače pa raj za snorkljanje in potapljanje, saj s svojim podvodnim bogastvom koral in pisanih rib težko pusti kogarkoli ravnodušnega.

šotoru že šarile moške roke, dva mladca pa sta se hihitala in spraševala: « Hay girls what's your name? » Niti malo se nista zmenila za moje negodovanje, naj izgineta ven, ampak sta vztrajno težila in že grabila Katjo za noge. In še dobro, da se je v sosednjem šotoru zbudil šef Metod in oba tipa zabrisal iz najinega šotora. Kaj prida niso zalegli niti Metodovi očitki na temo dobrote in dostojnosti muslimanov do žensk, niti ramadan, ki je potekal tisti mesec, kajti mulca sta se brez slabe vesti prišla važit še zjutraj in celo hotela piti naš čaj. Hrano smo večinoma kupovali na pisa-

nih tržnicah v mestih in vaseh, kjer je vedno živahno. Na tako imenovanih bazarjih prodajajo vse, kar ti srce poželi - od sadja, zelenjave, mesa, rib, pisanih in mamljivih začimb, eteričnih olj, zelišč, oblačil, nakita, papirusa, starin... Ljudje se derejo drug čez drugega, kot to še posebej obvladajo Arabci, te vlečejo za rokave, barantajo, hitijo k pomembnim opravilom, peš ali na osličku. Egipčani, predvsem trgovci, so eni najbolj zoprni ljudi, kar sem jih kdaj srečala na svojih poteh po različnih deželah. Na smrt so na primer užaljeni, če si ogleduješ predmete v trgovini ali na bazarju, potem pa nič ne kupiš. Medtem pa te nadlegujejo in težijo, tako da si še pogledati ne moreš nič. Kako boš potem v miru sploh kaj lahko kupil! Težavni znajo biti predvsem do žensk, saj bi se vsi neznansko radi poročili, če že ne to, pa vsaj nekaj dobili. Pri tem še vedno radi v zameno ponujajo kamele - seveda bolj za šalo kot pa zares. Hrano je običajno pripravljali in kuhali Metod, ki je po celodnevni vožnji vedno premogetel še toliko energije, da je z veseljem prišel za kuhalnico tudi potem, ko je sonce že zdavnaj odšlo v podzemlje, kot so verjeli stari Egipčani. Kadar pa smo zašli v kakšno mesto, kajti klatili smo se predvsem po podeželju in samotnih puščavskih širjavah in njenih zele-

Potek poti: Kairo, Giza (piramide - grobnice faraonov), vzhodna puščava z oazami Bawiti, Baharija, Farafra, Dakla (slovijo po toplih zdravilnih vreclih in po datljih), Luksor, Dolina kraljev in kraljic (grobnice), Karnak, obala Rdečega morja (Hurgada, Safaga, Quseir), Edfu (Horusov tempelj), Asuan (res lepo mesto, vredno ogleda), Abu Simbel (tempelj Ramzesa II.), ob Rdečem morju do Sueza, obala Sinajskega polotoka, samostan sv. Katarine in gora Sinaj, Jordanija (Akaba, Wady Rum, Petra, Aman), Kairo.

nih oazah, poraslih z dateljnovimi palmami, smo zavili tudi v kakšno domačo egipčansko gostilnico ter si privoščili marsikatero dobroto: kebabe, pečene piščance, falafele, omake- kot so humus in jogurtova s česnom ali kumaricami, palačinkasti kruh, slaščice, kot je na primer baklava in seveda čaj ter na koncu šiša, torej vodna pipa. To še posebej radi kadijo tamkajšnji moški, ki so ženske, posebej na podeželju, skorajda izrinili iz javnega življenja in si ga čisto prilastili. Še posebej v lokalih ni videti žensk, tam se skozi cel dan zbirajo moški, pijejo čaj, igrajo družabne igre, iz šiš kadijo sladek sadni tobak in boljčijo na ulice, kjer se vije življenje po ustaljenih tirih.

Naš načrt potovanja je bil sicer bolj vznemirljiv, kot ga je bilo na koncu moč uresničiti, saj je bil poglaviti cilj priti in potovati po Sudanu, po črni Afriki, toda usoda ni bila na naši strani. Do tja iz Egipta pelje samo ena pot, ki vodi po reki Nil, meje po kopnem pa so vse zaprte. Enkrat na teden iz Asuana odpelje ena sama ladja, pravzaprav podrtija, ki sprejme samo dva avtomobila, in še to na neko brv, ki je pritrjena na ladjo. Mi pa smo imeli smolo, saj je neki Nемец že

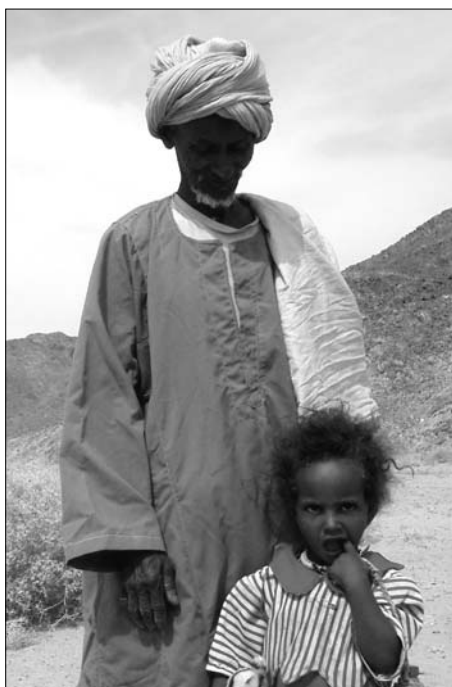

Tržnica. Srce vsakega mesta, kjer se v splošnem vrvežu mešajo najrazličnejši orientalski vonji, pogled opazovalca pa kar šviga sem in tja od stojnice do stojnice ter motri pisano blago, ki ga večči Arabci ponujajo mimoidočim v neizmerni vznesečnosti in histeriji.

nekaj časa prej rezerviral ta isti termin, na katerega smo se želeli odpeljati mi. Poskusili smo vse, kar je bilo mogoče, da bi se vkrcali, od podkupnin do tega, da smo hoteli celo zakupiti svojo ladjo, do poskusov dobiti posebna priporočila in mejo prečkati po kopnem. Toda trde ura-

dniške buče Egipčanov, kljub temu da so se delali blazno uslužne in na vso moč pripravljene pomagati, se niso uklonile. Tako da nam ni ostalo drugega kot to, da bolj raziščemo Egipt in jo na koncu mahujemo še malo v Jordanijo.

Besedilo in foto: **Mirjam Štih**

Nomadi . Nomadskega prebivalstva, ki se je v stalni skrbi za hrano preseljevalo iz enega kraja v drugega je vedno manj. Le še maloštevilni beduini potujejo s svojimi kameljimi čredami po egiptovskih puščavskih območjih. Mnogi pa so se za stalno naselili.

V SPOMIN IN ZAHVALO

*V življenju si vsak izbere svojo pot,
tebe, Miha, je tvoja odrešila,
a naša srca za vedno je zlomila.*

Veliko prezgodaj nas je nepričakovano zapustil naš dragi

MIHA OREL

Ob tem žalostnem dogodku se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala za lep in topel pristop vsem sorodnikom, prijateljem, sošolcem iz osnovne šole in gimnazije, sosedom, znancem ter vsem sodelavcem. Vsem se zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Iskrena hvala gospodu župniku Pavletu Krtnu za mašo in opravljen pogrebni obred, Evi za čudovito igranje na violino in vsem pevcem za lepo petje ter za zaigrano Tišino.

Srčna hvala še enkrat prav vsem.

Slovo je boleče, vendar upamo in vemo, da je našel svoj mir.

Vsi njegovi

Naj te zdaj angel pelje gor v raj,
Naj ti pokaže to, česar za tebe ni bilo.

Bližnjica skozi birokracijo

Odslej si bomo v Sloveniji lahko različne pravne dokumente na portalu www.Informiran.si »izdelali« sami in s tem prihranili veliko časa, denarja in živcev. Dokumente si bomo pripravljali tako, da nas bo program vodil s pomočjo pametnih elektronskih predlog. Vsebine so namenjene vsem, ki potrebujejo kakršenkoli pravni dokument, bodisi pravne kot tudi fizične osebe. Program omogoča namreč vsebine za reševanje najrazličnejših življenjskih situacij, v katerih se znajde posameznik ali podjetje.

Cenejša in hitrejša izdelava pravnih dokumentov

Novembra lani je začel uradno delovati portal www.Informiran.si, katerega glavni namen je pomagati uporabnikom pri urejanju pravnih in upravnih zadev - izpolnjevanju državnih obrazcev oziroma vlog. Na portalu je na voljo dostop, izpolnjevanje in pojasnilo postopkov za okoli 400 pametnih elektronskih uporabnikov.

Trenutno lahko uporabniki izbirajo uporabnine v enajstih kategorijah, od dela do zaposlovanja, preko računovodstva do državne uprave in občin (avtomobili, delo in zaposlovanje, dopisi in dokumenti, družba, državna uprava in občine, gospodarstvo, pravne zadeve, premoženjske zadeve, prosti čas, računovodstvo in davki ter šolstvo). To so državni obrazci, pogodbe, pravni dokumenti, vloge, pritožbe, prijave, tožbe, sklepi, sporazumi, ugovori in številne

druge pametne uporabnine. Ob vsakem obrazcu so navodila, ki vodijo uporabnika, mu pomagajo z nasveti, opozorili, navodili in primeri ter vsemi informacijami, da lahko pravilno izpolni podatke. Uporabnik dobi tudi informacije, kam vložiti dokument, v koliko izvodih, kaj priložiti, kdo mora biti podpisan, kakšen je rok za vložitev, kolikšna je upravna taksa, kaj storiti, če je vloga zavržena in podobno. Zaenkrat se lahko dobljene vloge tiska, shranjuje, ureja v urejevalniku besedila in pošilja po elektronski pošti, kasneje pa bo dodana tudi možnost e-vlaganja.

Sprotno usklajevanje zakonodajnih sprememb

Kot poudarjajo na PCMG (Pospeševalni center za malo gospodarstvo), nov portal omogoča, da uporabniku ni več treba stalno spremljati številnih zakonodajnih sprememb. Sodelovanje z vrhunskimi pravnimi strokovnjaki ter stalno posodabljanje vsebin zagotavljata, da so izdelani dokumenti vedno pravno pravilni, kvalitetni ter skladni s trenutno veljavno zakonodajo.

Sami si na primer lahko izdelamo Akt o ustanovitvi enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo, Izjavo ustanovitelja o poravnanih obveznostih, Zahtevke za povrnitev škode, Prijavo nepravilnosti tržnemu inšpektoratu itd... Na portalu je najbolj popularnih naslednjih pet dokumentov: Vloga za znižano plačilo vrtca, Pogodba o zaposlitvi, Najemna pogodba za stanovanje, Prodajna pogodba za motorno vozilo ter Pritožba nad kaznijo za prekršek.

Iščejo vlagatelje

Inovativno spletno tehnologijo z elementi navidezne umetne inteligence je razvilo podjetje Inform, ki deluje od leta 2003. Družbo Inform, pretok znanja, d.o.o., je leta 2003 skupaj z družabniki ustanovil ustanovitelj družbe IUS Software Anton Tomažič. Lastniki podjetja Inform d.o.o. bodo po podatkih iz poslovnega časopisa Finance po drugem krogu financiranja naslednji: enajst fizičnih oseb (z deležem 57,5 odstotka), že znani vlagatelji prvega kroga financiranja (22,5 odstotka), v drugem krogu financiranja, ki naj bi se končal do konca leta 2005, pa naj bi z novimi vlagatelji pridobili še dodatnih sto milijonov tolarjev (20-odstotni lastniški delež).

Predsednik uprave Informa Boris Kozlevčar predvideva, da si bodo vlagatelji zagotovili nadpovprečno visoke donose, o konkretnih številkah pa ni mogoče govoriti, ker bo točka preloma odvisna predvsem od tega, kako hitro bodo uporabniki sprejeli to povsem novo elektronsko prebijanje skozi birokratske obrazce in postopke. Kot pišejo v Financah, avtor poslovne ideje Anton Tomažič pravi, da sedanje uporabnine v obliki pametnih obrazcev ne pomenijo niti odstotka možnosti, ki se za komercialno dejavnost obetajo pri zbiranju in distribuiranju raznih oblik znanja in niti promile možnega trga v svetovnem merilu. Za osvojitve globalnega trga bi morali najti zelo velikega tujega strateškega partnerja.

Julija Logar

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA MESEC JANUAR, FEBRUAR IN MAREC 2006

27. 01. 2006	09:00	OŠ Trzin	šolski parlament
27. 01. 2006		Društvo upokojencev	Predavanje z diapozitivi preživelih zakoncev o cunamiju.
09. 02. 2006	13:00	Občina Trzin	prostorska konferenca, dvorana Marjance Ručigaj
10. 02. 2006		Turistično društvo	predavanje- restavradorstvo
14. 02. 2006	18:00	Občina Trzin	javna obravnava Strategije prostorskega razvoja, dvorana Marjance Ručigaj
15. 02. 2006		Občina Trzin, župan	kulturni večer
24. 02. 2006		DU Žerjavčki	Predvidevamo OZ DU »Žerjavčki« v osnovni šoli ob 16. uri.
25. 02. 2006	13.00	Turistično društvo	Pustni karneval - ploščad pred KUD-om
03. 03. 2006	18.00	Turistično društvo	Predavanje o gojenju okenskega in balkonskega cvetja - avla OŠ

Opombe: Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30

Več informacij o prireditvah v organizaciji Planinskega društva Onger Trzin dobite na spletni strani www.onger.org